

دوره‌ی ششم، شماره‌ی پی‌درپی ۴۰، شمارگان: ۴۵۰۰۰ نسخه، بها: ۲۰۰۰ ریال

از کتاب خوان تا کتاب خوان
مسابقه در کلاس
قیل و قال مدرسه
زمان در جزیره‌ها تیک تاک نمی‌کند!

۶

مسابقه در کلاس

www.خانواده‌ی آقای هاشمی.com
(پست الکترونیکی)

۸

۲۲

زمان در جزیره هاتیک تاک نمی‌کند!

۱۶

تایپ فارسی

معرفی کتاب	۲۱	مقدمه‌ای بر اصول و معیارهای ارزش‌یابی نرم‌افزارهای آموزشی / زینب آشنا
معرفی سایت	۲۲	کنجکاؤ / الهه دلجو
معرفی وبلاگ	۲۳	قیل و قال مدرسه / مریم‌السادات امامی
طنز	۲۴	زمان در جزیره‌ها تیک تاک نمی‌کند! نرگس اخیانی
معرفی نرم‌افزار	۲۶	لغت‌نامه‌ی دهخدا با یک کلیک / کوروش کرمی
تجربه	۲۸	از توپ‌بازی تا اینترنت / بتول عباسی حاجی آبادی
آموزش	۲۹	مروری بر نرم‌افزار تولید محتوای الکترونیک حسن خطیبی
 وزارت آموزش و پرورش سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی دفتر انتشارات کمک آموزشی شماره‌ی دوم، آبان ۱۳۸۸ دوره‌ی ششم، شماره‌ی پی‌درپی ۴۰ ماهنامه‌ی رشد مدرسه‌ی فردا آموزشی، تحلیلی و اطلاع‌رسانی برای دبیران، کارشناسان فناوری اطلاعات و ارتباطات آموزش و پرورش و دانشجویان تربیت معلم		
یادداشت سردبیر	۲	از کتاب‌خوان تا کتاب‌خوان
علمی	۳	روایت‌های کوچک، تجربه‌های ماندگار (۲) خدیجه صفرنواده، محمد عطاران
تجربه	۶	مسابقه در کلاس / منصوره فروزان
آموزش	۸	www.com. خانواده‌ی آقای هاشمی. پست الکترونیکی سیده فاطمه شبیری
تجربه	۱۲	هدیه‌ای برای تمام فصول / شبیبا ملک
علمی	۱۴	مدارس فردا، دانش‌آموزان آینده‌ساز / آینده‌پژوهی علیرضا منسوب بصیری
آموزش	۱۶	تایپ فارسی / زینب گلزاری
	۱۸	فراتر از زمین / چگونگی درست کردن کلیپ معصومه بحرگرد نیکو
مدیر مسئول: محمد ناصری سردبیر: محمد عطاران شورای برنامه‌ریزی و کارشناسی: شبیبا ملک / سیده فاطمه شبیری / زینب گلزاری مدیر داخلی: بهناز پورمحمد ویراستار: بهروز راستانی طراح گرافیک: صادق جمالی چاپ: شرکت افست (سهامی عام) شمارگان: ۴۵۰۰۰ نسخه		
نشانی پستی دفتر مجله: تهران، صندوق پستی ۱۵۸۷۵/۶۵۸۵ تلفن: ۰۲۱ ۸۸۸۳۱۱۶۱-۹ داخلی ۳۷۰ تلفن پیام‌گیر نشریات رشد: ۰۲۱ ۸۸۳۰۱۴۸۲ و ۰۲۱ ۸۸۸۳۹۲۳۲ کد مدیر مسئول: ۱۰۲ دفتر مجله: ۱۱۲ امور مشترکین: ۱۱۴ تلفن‌های امور مشترکین: ۷۷۳۳۶۶۵۶ و ۷۷۳۳۶۶۵۵ ۰۲۱ نشانی امور مشترکین: تهران، صندوق پستی ۱۶۵۹۵/۱۱۱		
www.roshdmag.ir Email: farda@roshdmag.ir		

از کتاب خوان تا کتاب خوان

حداکثر سه ماه تلاش نکردن برای به روز ماندن، فرد هرگز نخواهد توانست عقب افتادگی هایش را جبران کند.^۱ مشکل ما نظام آموزشی است که تنها بر یک کتاب تکیه کرده است و به معلمش هم نمی گوید که می توان از کتاب های دیگر هم در تدریس استفاده کرد. مشکل، معلم عزیزی است که فرصت مطالعه ندارد و یا فرهنگ مطالعه را از طریق تحقیق در مدرسه ترویج نمی کند و بشمار تا...

با خود گفتم بی خود نبود که مایکل اپل، جامعه شناس غربی می گفت: «در کاربرد فناوری، پیش از آن که به چگونگی کاربرد آن بیندیشیم، باید به چرایی آن بیندیشیم. در عالم فناوری، هرچه نوتر باشد بهتر نیست، بلکه چرایی استفاده از آن مهم است.» مسئولین آموزش و پرورش بنگلادش می گفتند: «در کشور ما که برق و آب بهداشتی مسئله است، صحبت کردن از اینترنت برای روستاها و مراکز دورافتاده، کمی دور از ذهن است. برای ما رادیو در رفع بی سوادی بسیار کارآمدتر است.»

و اما در کشور ما، اگر کتاب خوان دیجیتالی مشکل کتاب خواندن را حل کند، بسم الله! به ترویج آن بیندیشیم. ولی اگر معضل ما نداشتن کتابخانه در مدرسه، نبودن کتابخانه در محله، نبودن کتاب های گوناگون، و صدها عامل دیگر است، به آن ها بپردازیم که اگر نسل کتاب خوانی داشته باشیم، به یقین در دنیای شبکه، به دنبال کتاب هم در کنار سایر امور خواهد بود و ما را دل نگران خویش نخواهد کرد.

زیرنویس

۱. الهام گرفته از تعبیر استاد بهاء الدین خرمشاهی، قرآن پژوه و حافظ پژوه معروف در مورد خود با واژه شبیه العلماء.

2. Book reader

۳. به نقل از یکی از مسئولان کتابفروشی های آموزشی.

۴. به نقل از دکتر محمود مهرمحمدی در پیش نویس مقاله ی بازتعریف مهارت های زندگی در عصر فناوری اطلاعات و ارتباطات.

تابستان امسال در فرودگاه داکا در سالن ترانزیت مشغول گشت و گذار بودم و دنبال کتابفروشی می گشتم تا چند واحد پول بنگالی را که در جیبم مانده بود، مصرف کنم. یادم بود که سال قبل در کنار مغازه هایی که عطر، ادکلن و... می فروختند، کتابفروشی هم بود. عاقبت کتابفروشی را پیدا کردم، ولی اقبال بلند نبود و تنها فروشگاه مطلوب من بسته بود.

مشغول پرسه زنی بودم که یکباره دیدم کسی نشسته است و ظاهراً کتاب می خواند، ولی آن چه که در دست اوست، شباهتی به کتاب ندارد. کمی نزدیک تر شدم و دیدم که او «شبیه الکتابی»^۱ در دست دارد و بدون ورق زدن، آن را می خواند. فقط گاه گاهی بر صفحه انگشتی می فشارد. شب که به مقصد رسیدم، به محض این که پنجره ای بر عالم دیجیتال گشودم، یکی از جست و جوهایم درباره ی چیزی بود که در اصطلاح به آن «کتاب خوان»^۲ می گویند. نخست با خود گفتم عجب اسباب ترقی شگفتی فراهم شده است! شما می توانید صدها کتاب را در یک وسیله جا دهید و هر جا آن را بخوانید. چه قدر خوب می شود مردم را عادت داد که از آن استفاده کنند و مردم ما چه بهره ها از آن خواهند برد.

ولی کمی که فکر کردم، دیدم شمارگان متوسط کتاب برای جمعیت ۷۵ میلیونی ما طی سالیان سال تغییر نکرده و همان سه هزار نسخه است. مگر کتابی از بخت بلند نصیب برده باشد و کتاب درسی دانشگاهی با شمار دانشجویان زیاد باشد و یا کتاب کمک درسی باشد که در پیش فروش آن، فقط یک کتابفروشی در مرکز استانی، ۵۰ هزار نسخه ی آن را می خرد.^۳ مشکل ما وسیله ای نیست که با آن کتاب بخوانیم، مشکل ما «شبیه الاستادی» است که به دانشجویان در آخر نیم سال تحصیلی، کتاب معرفی می کند و خود کتاب یا جزوه ای را برای سالیان سال، از حفظ و بی لکت زبان مرور می کند. آن هم در زمانه ای که گاردنر از قول یک زیست شناس می گوید «با

بخش دوم

روایت‌های کوچک، تجربه‌های ماندگار

خدیجه صفرنواده / محمد عطاران

اشاره

در شماره‌ی قبل، بخش اول پژوهشی را که بر مبنای تجربه‌های زیسته‌ی معلمان بومی شکل گرفته بود، نقل کردیم. در آن شماره، یک سرباز معلم وبلاگ‌نویس با ارائه‌ی تجربیاتش، در تحقیق مشارکت داشت و اکنون بخش دوم این روایت‌ها را ملاحظه می‌کنید.

نقطه‌ی اوج

سرباز معلم که وبلاگ‌نویسی را با انگیزه خاطره‌نویسی و معرفی روستا و مدرسه و دانش‌آموزان محبوب خود شروع می‌کند، با بازخوردهای جهانی روبه‌رو می‌شود و مصمم‌تر از قبل به وبلاگ‌نویسی و ثبت خاطرات و اتفاقات روستا و مدرسه ادامه می‌دهد. بازخوردهای گسترده‌ی داخلی و خارجی، با تغییراتی در جهت بهبود وضعیت عمرانی، آموزشی و فرهنگی روستا و مدرسه‌ی سرباز معلم همراه می‌شود:

«اتفاقات مدرسه‌ی کوچک و سرازیر شدن آدم‌های متفاوت به روستای جمال‌آباد کالو، باعث شد که پدر حمیده راضی شود، او برای ادامه تحصیل به شهر برود. یادم آمد که حمیده دارد سنت‌شکنی می‌کند و برخلاف دختران دیگر روستا که تا دوره‌ی ابتدایی بیشتر نمی‌خوانند، او به دوره‌ی راهنمایی تحصیلی می‌رود.

اما فرشته‌ای که این روزها یار و یاور من است، مرا به دو سال قبل می‌خواند؛ به زمانی که سرباز معلم از جنوب، دوره‌ی آموزشی‌اش را در یزد گذراند و با سر تراشیده‌اش و خون دماغی که یادگار پادگان شهر بادگیرها بود، به آموزش و پرورش منطقه‌ی بردخون رفت تا برگ تعیین محل خدمتش را به سین‌ه‌اش بچسباند و قسمت

این بود و این شد که محل خدمت سرباز معلم جنوبی را دورترین روستای منطقه‌ی بردخون (جمال‌آباد کالو) تعیین کنند.

با موتور معلم راهنما به سوی روستای جمال‌آباد کالو می‌رویم. از جاده‌ی آسفالتی به فرعی خاکی روستا می‌پیچیم؛ با کوله‌باری از کتاب‌ها، دخترکی کوچک و خندان با چهره‌ای معصومانه به سویمان می‌آید. به معلم راهنما سلام می‌کند. معلم راهنما می‌گوید: «حمیده، خانه‌ای که آموزش و پرورش امسال برای مدرسه خریده، کجاست؟»

حمیده دستان کوچکش را به شرق روستا نشانه می‌رود؛ درست در چند قدمی دریا. پریسا که تازه آمده کلاس اول، رفته کلید حسینی را از حاج عباس (پیر روستا) بگیرد. حسین که

امسال می‌رود کلاس سوم، با شرم در گوشه‌ای ایستاده و زیرچشمی با پلک‌هایش معلم را به حمیده نشان می‌دهد. قفل حسینی را باز می‌کنیم. دو نیمکت زوار در رفته با یک میز عهد بوق معلم و یک کمد، تمام سهم مدرسه از روزگار است. نیمکت‌ها را به دوش می‌کشیم و به سوی مدرسه‌ی جدید می‌رویم. مادر پریسا هم آمده کمک. خانه‌ی دو اتاقه‌ای را که پر است از وسایل صیادی جارو می‌زنیم. حمیده، حسین و پریسا خوش‌حال هستند که امسال مدرسه‌دار شده‌اند. معلم راهنما خداحافظی می‌کند.

از دو سال پیش به حال بر می‌گردم؛ حالایی که مدرسه‌ی کوچک روستای جمال‌آباد کالو چرخشی ۱۸۰ درجه‌ای داشته است. مدرسه‌ی

گمنام دو سال پیش کالو، حالا حرفی برای گفتن دارد. حالا مدرسه‌ی حسین، حمیده، پریسا و مهدی رایانه‌دار شده است. حالا پریسا و حمیده صاحب نیمکت نو شده‌اند و مجبور نیستند شکستگی نیمکت‌هایشان را با تکه پارچه پنهان کنند. حالا بچه‌ها مجبور نیستند با کتاب‌هایشان خودشان را باد بزنند، چون مدرسه کولردار شده است. حالا حمیده مسئول کتاب‌خانه است، چون مدرسه کتاب‌خانه دارد و حالا پریسا مسئول نگه‌داری از وسایل ورزشی مدرسه است، چون مدرسه پر از وسایل ورزشی شده است. و مهم‌تر از همه این که بچه‌های مدرسه‌ی جمال‌آباد کالو، کمی بیشتر اجتماعی شده‌اند و می‌توانند به راحتی با خبرنگاران پایتخت ارتباط برقرار کنند. آن‌ها با حرف زدن و گاه تکنیک پذیرش سکوت، بهترین جمله‌های را می‌گویند. حالا حسین، پریسا، حمیده و مهدی می‌دانند و می‌فهمند که چگونه باید با دنیای اطراف خود ارتباط برقرار کنند...

تاقبل از این، بچه‌ها اصلاً نمی‌توانستند حرف بزنند، ولی الان روابط عمومی‌شان خیلی بالا رفته است. شاید بهترین استفاده از اینترنت همین بوده است و مردم روستا هم با اطمینان به این نتیجه رسیده‌اند. اگر به این نتیجه نرسیده بودند، برای خانه‌هایشان رایانه نمی‌خریدند. آن‌ها هم می‌خواهند عقب نمانند. مدرسه‌شان پنج سال پیش ساخته شد. چرا آن موقع هیچ کس نمی‌آمد؟ آن وقت‌ها کسی نمی‌دانست چنین روستایی وجود دارد. اما امروز درباره‌ی آن، تلویزیون برنامه پخش می‌کند و روزنامه‌ها می‌نویسند. دختری در روستا نمی‌توانست به دوره‌ی راهنمایی تحصیلی برود. الان این سنت شکسته شده است و دوتا از آن‌ها می‌خواهند بروند شهر و درس بخوانند. اگر این استفاده از فناوری نبود و اگر این سروصداها شنیده نشده بودند، شاید الان حمیده هم راهی را می‌رفت که بقیه رفته بودند.

روز ۲۱ اسفند ۱۳۸۶، شعرانی در مصاحبه‌ای با

«روزنامه‌ی قدس»، با اشاره به تأثیر وبلاگ بر کلاس و حتی روستای جمال‌آباد کالو می‌گوید: «با راه‌اندازی وبلاگ دیرتش باد، افراد بسیاری از داخل و خارج کشور با وضعیت و مشکلات این‌جا آشنا شده‌اند. حتی افراد خیر برای مدرسه ما آب‌سردکن فرستاده‌اند. دوستان زیادی هم پیدا کرده‌ام که برایمان کتاب می‌فرستند. این وبلاگ حتی در توجه بیشتر مسئولان به مسائل روستای ما موثر بوده است، تا آن‌جا که بازدید از روستای جمال‌آباد به هفته‌ای دو سه بار هم می‌رسد. در واقع وبلاگ من، فرصتی برای جذب امکانات مورد نیاز روستای ما فراهم آورد. هم‌چنین، گزارش‌هایی درباره‌ی مدرسه کوچک ما در رسانه‌ها، نظیر تلویزیون ارائه شده است. حتی قرار است برای یونیسف فیلم مستندی در این زمینه ساخته شود و خودم هم تصمیم دارم، بخش انگلیسی وبلاگم را راه‌اندازی کنم.»

وقتی عبدالمحمد شعرانی این همه تغییر را در روستایی دور افتاده و گمنام در عرض یک سال وبلاگ‌نویسی می‌بیند، انگیزه‌ی او برای تغییرات بیشتر از این طریق بیشتر می‌شود: «حسین می‌گوید: اجازه، حاج عباس می‌گفت اگه ۵ سال پیش مدرسه‌ی روستا وبلاگ داشت، الان روستا کلی پیشرفت کرده بود. اجازه، من جوابش دادم که خیلی‌ها وبلاگ دارند. پسرعموها و دخترعموهای من هم وبلاگ دارند، ولی همه می‌گویند وبلاگ معلم ما یک چیز دیگر است. اجازه، راستی تا کی می‌خوای وبلاگ بنویسی؟ حالا که مدرسه‌ی ما دیگر مشکلی ندارد. مشکلات روستا که دارد حل می‌شود. وبلاگ برای چی؟

می‌گویم: حسین این اول راه من است. تنها کالو که نیست! حالا من به تمام مدرسه‌ها و روستاهای محروم کشورم فکر می‌کنم. می‌خواهم همه‌ی بچه‌های روستاهای کشور، مثل تو، پریسا، مهدی و حمیده مدرسه داشته باشند. می‌خواهم آن‌ها جاده داشته باشند. می‌خواهم آن‌ها هم

آمد و شده‌های مسئولین

آموزش و پرورش و خبرنگارها، خانواده‌های ساکن در روستا را راغب می‌کند که آن‌ها هم تحولی در افکار خود ایجاد کنند. به نحوی که حاضر می‌شوند به صورت قسطی برای خانه‌های خود رایانه تهیه کنند و دختران را برای اولین بار برای ادامه‌ی تحصیل به شهر بفرستند

از بین چهار عنصر مشترک برنامه‌ی درسی که شواب، نظریه پرداز معروف برنامه‌ی درسی از آن‌ها تحت عنوان یادگیرنده، معلم، موضوع و محیط یادگیری نام می‌برد، معلم باید مرکز ثقل برنامه‌ی درسی باشد

مثل خودمان باشند. حسین تو که می‌فهمی؟ تو حتما بهتر از همه می‌فهمی. تو کلیددار مدرسه بودی. تو می‌فهمی که معلم چه کشید. سخت بود، اما لذت هم داشت؛ لذت نوشتن و بلاگ؛ لذت آشنایی با مردم جمال‌آباد کالو؛ لذت آشنایی با آدم‌های مختلف؛ لذت دیدار با آدم‌هایی که روزی آرزوی دیدارشان را داشتیم. حسین تو به این‌ها که به معلمت می‌گویند باید در اوج و بلاگ‌نویسی، خداحافظی کنی! بگو که معلم ما نمی‌تواند. تو بگو که ما می‌خواهیم و بلاگ‌نویسی معلممان را ادامه دهیم. تو بگو معلم ما که زین‌الدین‌زیدان نیست که در اوج، خداحافظی کند.

اگرچه شعرانی خود با انگیزه و علاقه کارش را در روستا شروع کرد، اما آن‌چه که باعث تداوم هر چه بیشتر فعالیت وی در این مسیر شد، بازخوردهایی بود که وی از بازدیدکنندگان و بلاگ خود دریافت می‌کرد و به تقویت انگیزه‌ی وی می‌انجامید.

پیامدها

و بلاگ دیرتش باد، علاوه بر پیامدهای شخصی که برای سرباز معلم به همراه داشت، از جمله تأمین نیاز به قدرشناسی، تحقق آرزوهای دوره‌ی کودکی به بهترین شکل ممکن، تقویت اعتماد به نفس برای ادامه‌ی راه به صورتی گسترده‌تر و معروف شدن، برای روستا و مدرسه‌ی جمال‌آباد کالو نیز دارای پیامدهای عمرانی، فرهنگی و آموزشی بود؛ به گونه‌ای که به تغییراتی اساسی در وضعیت روستا و مدرسه منجر شد.

● **پیامدهای عمرانی:** به دنبال معروف شدن روستا، مسئولین توجه خاص به آن کردند و در جهت عمران و آبادانی آن گام‌های سریع برداشته شد. از آن جمله می‌توان به آسفالت شدن جاده‌ی کالو، طرح احداث مدرسه‌ای جدید

به نام «مدرسه‌ی شهید رجایی» در روستا، و آب لوله‌کشی اشاره کرد.

● **پیامدهای فرهنگی:** مطرح شدن جهانی روستای جمال‌آباد کالو و توجه خاص به آن و آمد و شده‌های مسئولین آموزش و پرورش و خبرنگارها، خانواده‌های ساکن در روستا را راغب می‌کند که آن‌ها هم تحولی در افکار خود ایجاد کنند. به نحوی که حاضر می‌شوند به صورت قسطی برای خانه‌های خود رایانه تهیه کنند و دختران را برای اولین بار برای ادامه‌ی تحصیل به شهر بفرستند. این یک تحول بزرگ فرهنگی است، برای روستایی که زمانی شاید اسمش حتی برای شهروندان بوشهری غریبه می‌نمود. اما امروز در سایه‌ی قدرت معجزه‌آسای فناوری رایانه‌ای و به همت یک جوان جنوبی کشورمان، هویت جهانی یافته است.

● **پیامدهای آموزشی:** مجهز شدن مدرسه‌ی کالو به رایانه، کتاب‌خانه، وسایل ورزشی و کمک‌آموزشی، و همچنین تقویت توان ارتباطی دانش‌آموزان مدرسه‌ی جمال‌آباد کالو را می‌توان از جمله پیامدهای آموزشی قدرت فناوری رایانه‌ای دانست که تا قبل از استفاده از این فناوری از آن محروم بودند.

دریافتهای نو

بررسی داستان معلم چند پایه‌ی روستا که خاطرات خود را درباره‌ی محیط آموزشی‌اش از طریق اینترنت گزارش کرده است، نشان می‌دهد:

● از بین چهار عنصر مشترک برنامه‌ی درسی که شواب^۱، نظریه‌پرداز معروف برنامه‌ی درسی از آن‌ها تحت عنوان یادگیرنده، معلم، موضوع و محیط یادگیری نام می‌برد، معلم باید مرکز ثقل برنامه‌ی درسی باشد. به گفته آیزنر^۲ (۱۹۹۴)، توانمندی معلم به عنوان مجری برنامه‌ی درسی، در تحقق اهداف برنامه‌ی درسی نقش

اساسی دارد. چه‌بسا برنامه‌های ایده‌آلی که به دست معلمان بی‌کفایت به اضمحلال کشیده می‌شوند و چه برنامه‌های کم‌محتوایی که به دست معلمی هنرمند، بهترین نتایج را به دنبال دارد. داستان معلم چند پایه‌ی روستا نشان می‌دهد که انگیزه، علاقه و عشق به آموزش به نوآوری منجر می‌شود و اجازه نمی‌دهد که آنان محدود به بسته‌های آموزشی عمل کنند. هنر معلمی آنان را و می‌دارد که به زعم پاینر^۳، همانند نقاشان مدرن، با استفاده از کمترین امکانات بیرونی و با مراجعه به منابع و امکانات درونی خودشان، زیباترین تصاویر آموزشی را خلق کنند.

- آموزش انفرادی باعث ایجاد رابطه‌ی صمیمانه‌تر بین معلم و تک‌تک دانش‌آموزان و ایجاد اعتماد و احساس امنیت دانش‌آموز به عنوان یکی از نیازهای پایه برای یادگیری به زعم مازلو^۴ می‌شود. در روایت معلم کالو، معلم از وضعیت زندگی تک‌تک دانش‌آموزان خود و در نتیجه، تفاوت‌های فردی آن‌ها آگاه بود؛ شناختی که بر رفتار و قضاوت معلم نسبت به دانش‌آموزانش، اثر مثبتی دارد و محیط یادگیری را از تنش‌هایی که عمدتاً ناشی از سوء تفاهم‌ها و ناآگاهی است، به دور می‌دارد.

- دانش‌آموزان فعال هستند. در تمام کارها و اداره‌ی امور مدرسه شرکت داده می‌شوند و به هر کدام وظیفه‌ای محول می‌شود.

زیرنویس:

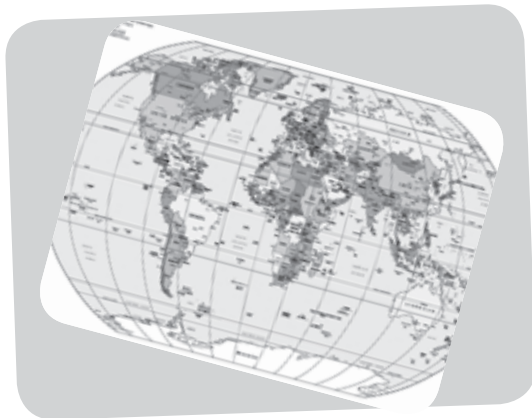
1. Schwab
2. Eisner
3. Pinar
4. Maslow

● از درج منابع به دلیل کثرت آن‌ها خودداری کرده‌ایم، منابع در دفتر مجله موجود است.

مسابقه در کلاس به کمک ICT

● مکان یابی کشورهای دنیا

هدف: آشنایی با موقعیت کشورهای مهم دنیا
ابتدا فایل «POLITICAL WORLD PDF» را که قابل
دانلود کردن از اینترنت است، با کمی جست و جو بیابید و
سپس به کمک برنامه‌ی «آکروبات ریدر» آن را باز کنید.
بدین ترتیب نقشه‌ی سیاسی جهان را روی صفحه‌ی نمایش
مشاهده خواهید کرد. به کمک کلید زوم، نقشه را تا حد ممکن
بزرگ کنید تا دانش‌آموزان به سهولت به موقعیت یک کشور
پی ببرند (مثلاً با تشخیص قاره یا همسایه‌های آن). ابتدا روی
نام یک کشور معروف بروید و آن را مبدأ حرکت قرار دهید.
از شرکت کننده در مسابقه بخواهید تا شما را به مقصد کشور
دیگری هدایت کند. (مثلاً: اکنون در کشور پاکستان هستیم.
ما را به کشور مالزی برسان.) جهت‌هایی را که دانش‌آموز بیان
می‌کند در محیط آکروبات ریدر اجرا کنید تا به مقصد برسید.

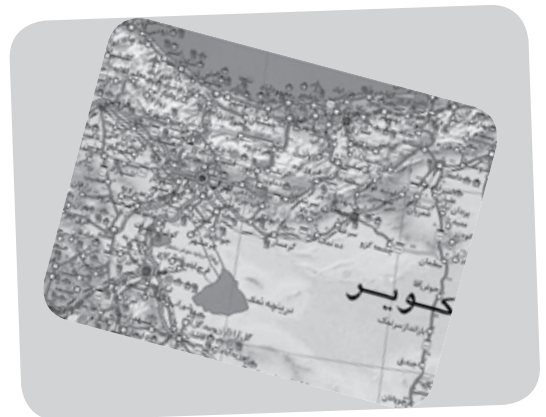
بدیهی است که شرکت‌کننده و سایر دانش‌آموزان به کمک
پرده‌ی نمایش پروژکتور، بازی را پی‌گیری خواهند کرد. زمان
صرف شده برای رسیدن به مقصد را یادداشت کنید.
به همین ترتیب نفر دیگری از گروه مقابل را به مسابقه
فراخوانی کنید. از آن‌جا که نام کشورها در این برنامه به زبان
انگلیسی نوشته شده است و با توجه به آشنایی دانش‌آموزان
پایه‌ی دوم با کشورهای جهان، این بازی بیش‌تر مناسب
دانش‌آموزان دوم و سوم راهنمایی است.

معلمان محترم به خوبی واقف‌اند که حال و هوای روزهای خاص و یا وقوع
رخدادهای مهم در مدرسه، در فضای آموزشی کلاس مؤثر است. معلمان توانا
قادرند از این حال و هوا به نفع آموزش و تدریس خویش استفاده کنند، در حالی که
فقدان این توانایی به هز رفتن وقت کلاس و زحمات آن‌ها می‌انجامد. هر ساله این
موقعیت‌های ویژه در روزهای به‌خصوصی، مانند روزهای اول مهر، روزهای نزدیک
سال نو، دهه‌ی فجر و... خود را نشان می‌دهند، به‌طوری که کنترل دانش‌آموزان برای
تحمل تدریس و روند معمولی کلاس، بسیار مشکل می‌شود. از آموزگاران باسابقه
شنیده شده است که در این ایام، باید با دانش‌آموزان کنار آمد و کمتر انتظار همراهی
با معلم را داشت. پیشنهاد من در چنین مواردی انجام بازی‌های آموزشی با استفاده از
ICT است. در این‌جا با نرم‌افزارهایی آشنا خواهید شد که معلمان جغرافی می‌توانند در
روزهای خاص از آن‌ها استفاده کنند و ضمن خارج شدن از جریان عادی تدریس، با
انجام این بازی‌های آموزشی، مهارت‌های جغرافیایی دانش‌آموزان را ارتقا بخشند.
برای انجام چنین طرحی لازم است مسابقه‌ای در کلاس ترتیب دهید. مثلاً
می‌توانید کلاس را به دو گروه تقسیم کنید و هر بار یک نفر از هر گروه را در
مسابقه شرکت دهید. ضمناً مدت‌زمانی که آن فرد برای رسیدن به پاسخ صحیح
صرف می‌کند، توسط یکی از دانش‌آموزان ثبت شود. در پایان، گروهی که با
کمترین زمان به پاسخ‌های صحیح دست یافته است، برنده اعلام شود. لازم
است به کمک دستگاه ویدیو پروژکتور، در تمام بازی‌های معرفی شده، صفحه‌ی
نمایش را در معرض دید همه‌ی دانش‌آموزان قرار دهید.

تجربه

● مکان‌یابی شهرهای ایران

هدف: آشنایی با موقعیت شهرهای مهم ایران
روش اول: با استفاده از جست‌وجوی اینترنتی، می‌توانید نقشه‌ای از ایران حاوی نام شهرها را بیابید و مانند مورد ذکر شده در بالا، بازی مشابهی ترتیب دهید.

● مکان‌یابی در تهران

(بدیهی است این بخش مورد استفاده‌ی کسانی خواهد بود که ساکن تهران هستند. ساکنین شهرهای بزرگ دیگر نیز می‌توانند از روش مشابه استفاده کنند)
هدف: آشنایی با نقشه‌ی تهران و مکان‌یابی میدان‌ها و خیابان‌های مهم آن.

با استفاده از نرم‌افزار «ایران زمین» و انتخاب گزینه‌های «جلوه‌های تهران» و بعد «نقشه‌ی تهران»، تصویری از نقشه‌ی تهران روی صفحه‌ی نمایش ظاهر می‌شود. با کلیک بزرگ‌نمایی، تصویر را بزرگ کنید. مبدأ حرکت را یکی از میدان‌ها یا خیابان‌های معروف قرار دهید و از شرکت‌کننده بخواهید با کلمات بالا، پایین، راست و چپ شما را به مقصد مشخصی هدایت کند. زمان صرف شده را یادداشت کنید و مسابقه را با گروه دیگر ادامه دهید.

روش دوم: شرکت فناوری اطلاعات نیکان نرم‌افزاری به نام «ایران‌زمین» تهیه کرده است. با انتخاب گزینه‌ی «ایران‌شناسی» از منوی ورودی و سپس گزینه‌ی «نقشه‌ی مکان‌یابی ایران» فهرستی از شهرهای ایران در سمت راست صفحه ظاهر می‌شود. با انتخاب نام هر شهر، محل آن در روی نقشه و نام استان مربوطه آشکار می‌شود. این نرم‌افزار هم دستمایه‌ی خوبی برای اجرای یک بازی جغرافیایی است. (نسخه‌ی جدید این برنامه با نام «ایران» توسط مؤسسه «رایانه نیکان کوثر» تولید شده است.)

سیده فاطمه شبیری

WWW.com. خانواده‌ی آقای هاشمی

پست الکترونیکی

هنوز خانواده‌ی هاشمی به شیراز نرسیده بود که تلفن همراه آقای هاشمی به صدا درآمد. از اداره‌ی پست کازرون تماس گرفته بودند. وقتی آقای هاشمی تلفن را قطع کرد، گفت: «اداره‌ی پست نیشابور برای انجام یک سلسله کارهای اداری، همین امروز مدارک مرا خواسته است. هرچه گفتم من امروز به هیچ وسیله‌ای نمی‌توانم مدارکم را بفرستم، قبول نکردند. می‌گویند امروز پنجشنبه است. تا شنبه هم خیلی دیر می‌شود و ما همین امروز تا حداکثر یکی دو ساعت بعد، به آن‌ها نیاز داریم. رئیس اداره گفت اگر می‌توانم برایشان ایمیل کنم، اما چه‌طور؟»

علی گفت: «کاری ندارد پدر. شما نشانی ایمیل اداره‌ی پست نیشابور را بگیرید. به شیراز که رسیدیم، به یک کافی‌نت می‌رویم، مدارکتان را اسکن می‌کنیم و با ایمیل من می‌فرستیم. اصلاً اگر خواستید، برای خودتان یک صندوق پست الکترونیکی درست می‌کنیم و با ایمیل خودتان ارسال می‌کنیم. آخر هرچه باشد، شما کارمند اداره‌ی پست هستید و داشتن یک پست الکترونیکی برای شما واجب است!»

آقای هاشمی گفت: «خوب فکری است. اما اگر درست کردن صندوق پستی طول می‌کشد، با همان ایمیل تو می‌فرستیم.»

علی گفت: «نه بابا، حداکثر دو دقیقه زمان می برد! ماما این ها را کنار یک پارک پیاده می کنیم و تا ناهار را آماده کنند، همه کارمان را انجام داده ایم.»

کمتر از ساعتی بعد، خانواده ی هاشمی در شیراز بودند و بعد از مستقر شدن خانواده در پارک، آقای هاشمی و علی بعد از پایین و بالا کردن چند تا خیابان، یک کافی نت پیدا کردند و پشت یک رایانه نشستند. علی از پدرش پرسید: «دوست دارید از کدام سرویس برای درست کردن صندوق پستی استفاده کنید؟»

آقای هاشمی گفت: «من که خیلی آشنایی ندارم، فرقی نمی کند.»

علی گفت: «پس برایتان در yahoo ایمیل درست می کنم.»

همان طور که قبلاً هم گفته بود، در عرض دو دقیقه علی فرم مربوط به درست کردن صندوق پستی را برای پدرش پر کرد و ایمیل آقای هاشمی درست شد. علی از مسئول کافی نت-حمیدآقا- پرسید: «شما اسکنر دارید؟»

حمید آقا پاسخ مثبت داد. علی مدارک و عکس های آقای هاشمی را به حمیدآقا داد تا اسکن کند و بعد فایل آن ها را پیوست نامه کرد. بعد نشانی ایمیل اداره ی پست نیشابور را در قسمت To: نوشت. آقای هاشمی پرسید: «علی جان، این CC چیست؟ نباید این جا چیزی بنویسی؟»

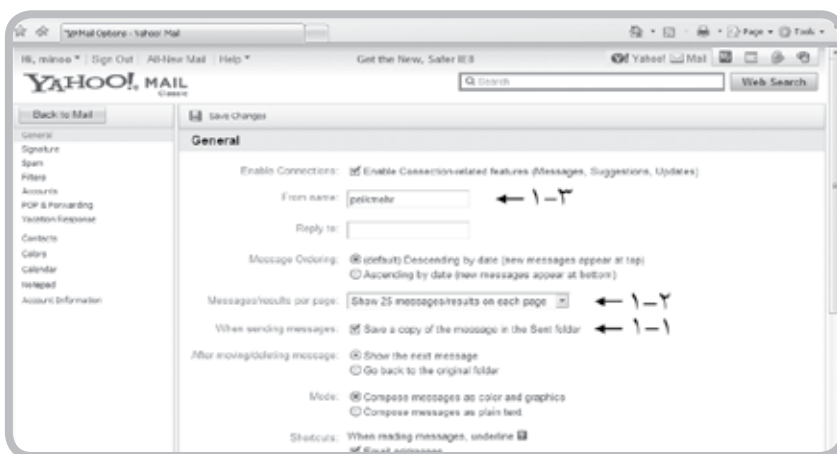
علی گفت: «نه، لازم نیست CC مخفف carbon copy است. قدیم ها وقتی می خواستید از یک نوشته چند تا نسخه داشته باشید، بین صفحات کاغذ کاربن می گذاشتید. این جا هم وقتی بخواهید یک کپی از نامه تان را برای افراد دیگری بفرستید، نشانی آن ها را در این قسمت وارد می کنید.»

آقای هاشمی پرسید: «Bcc چیست؟» علی گفت: «آن هم مخفف Blind Carbon Copy

است. اگر شما نشانی دوستی را در CC وارد کنید، نامه به دست هرکس برسد، نام و نشانی آن دوست را هم می بیند و می فهمد، شما نامه تان را برای چه کسانی فرستاده اید. اما اگر نخواهید دیگران از این موضوع خبردار شوند، باید نشانی های مورد نظر را در Bcc بنویسید.»

مدارک آقای هاشمی به نشانی اداره ی پست

علی و آقای هاشمی استقبال کردند. حمیدآقا، در حالی که موس را در دست گرفته و شروع به کار روی صفحه ی ایمیل کرده بود، گفت: «اول این که اگر دوست دارید یک کپی از نامه های که برای افراد می فرستید، برای خودتان هم ذخیره شود، روی گزینه ی Options (سمت راست و بالای صفحه) کلیک کنید و گزینه ی

mail options را برگزینید. سپس از میان گزینه های سمت چپ، General را انتخاب کنید (البته همان طور که دیدید به طور خودکار، همین صفحه باز می شود).

نیشابور فرستاده شده بودند و آن ها باید کافی نت را ترک می کردند. اما حمیدآقا که سرش خلوت شده بود و مشتری دیگری نداشت و دورادور ناظر گفت وگوهای علی و آقای هاشمی بود، جلو آمد و گفت: «من دیدم که شما داشتید ایمیل جدید درست می کردید. اگر فرصت دارید و علاقه مند هستید، چند تا نکته یادتان بدهم که از ایمیلتان بهره ی بهتری ببرید.»

در این صفحه گزینه‌ی save a copy of the message in the sent folder را علامت بزنید. (۱-۱)

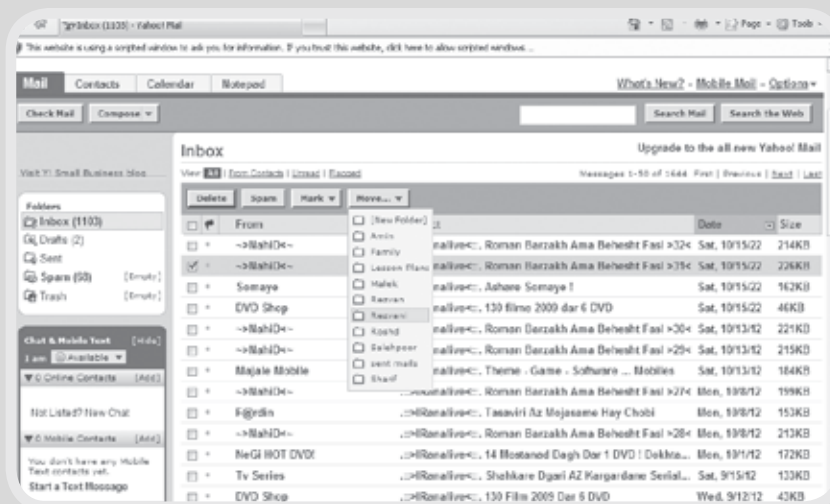
نکته‌ی بعدی این که برای تنظیم تعداد ایمیل‌هایی که در یک صفحه می‌توانید مشاهده کنید، در همین صفحه از قسمت messages/results per page گزینه‌ی دل‌خواهتان را انتخاب کنید (۱۰، ۲۵، ۵۰، ۱۰۰ یا ۲۰۰ پیام در صفحه). (۱-۲)

نکته‌ی دیگر این که وقتی نامه‌ی شما به دست دوستانتان می‌رسد، ممکن است بخواهید نامه‌ها به اسم خاصی باشند، نه با نام و نام‌خانودگی شما که در ابتدای ثبت‌نام در فرم وارد کرده‌اید. برای این کار... (حمیدآقا در همین بخش General preferences کلیک کنید و From name جلوی خالی در نظر کرد و گفت:) حالا یک نام برای خودتان در نظر بگیرید. (۱-۳)

آقای هاشمی گفت: «بنویس رسید.»

حمیدآقا دوباره به صفحه‌ی اصلی ایمیل برگشت و گفت: «چندتا نکته بعدی ممکن است الان که تازه صندوق پستی را ایجاد کرده‌اید، به دردتان نخورد، ولی بعدها می‌بینید که چه قدر مفید هستند.»

به مرور ممکن است از افراد متفاوت برای شما نامه برسد و بعد از مدتی شما در میان انبوه نامه‌ها گیج شوید. دسته‌بندی کردن نامه‌ها مانع گیج شدن شما می‌شود. حتی گاهی ایمیل‌هایی از افراد و مؤسسات ناشناس به دست شما می‌رسد که من توصیه می‌کنم، بازشان نکنید، چون ممکن است حامل ویروس باشند و به رایانه‌ی شما صدمه بزنند. یا ممکن است اصلاً دوست نداشته باشید از بعضی افراد یا مؤسسات

با نام که موردنظرتان، ایجاد کنید. حالا می‌توانید هر نامه‌ای را که به شما می‌رسد، به یکی از پوشه‌ها به این صورت منتقل کنید:

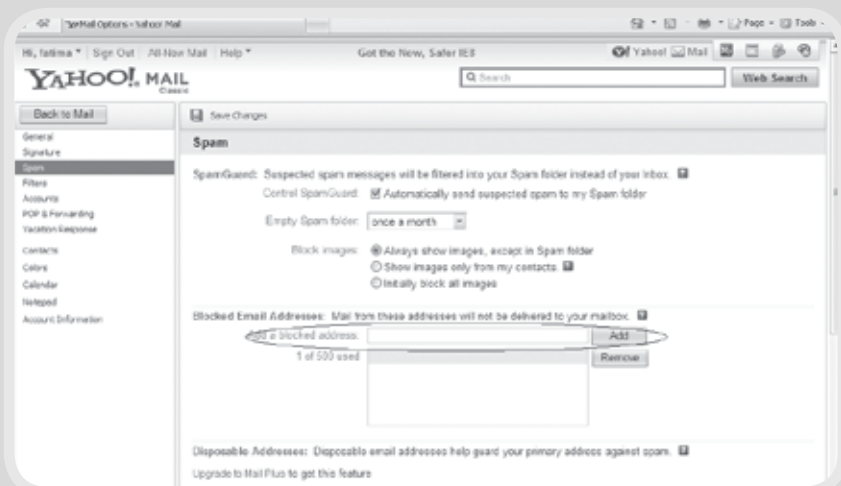
نامه را انتخاب کنید و بعد از پایین فهرست نامه‌ها گزینه‌ی Move را انتخاب و از بین فهرست پوشه‌ها، پوشه‌ی مورد نظر را انتخاب کنید تا نامه به پوشه منتقل شود.»

اما برای مسدود کردن نشانی‌هایی که دوست ندارید از جانب آن‌ها ایمیلی برایتان ارسال شود، روی لینک options کلیک کنید. روی گزینه‌ی spam در نوار سمت چپ صفحه کلیک کنید. حالا وارد Block Addresses شوید و در قسمت Add Block، ایمیل فردی را که می‌خواهید ایمیلش به دست شما نرسد، وارد کنید تا مسدود شود. شما تا ۵۰۰ نفر را می‌توانید مسدود کنید.

به علاوه، شما با انتخاب هر نامه‌ی مزاحم و سپس کلیک روی گزینه‌ی Spam در پایین فهرست نامه‌ها، می‌توانید آن را به‌عنوان نامه‌ی مزاحم معرفی کنید تا صندوق پستی شما به‌طور خودکار تمام نامه‌هایی را که از آن نشانی می‌آید، به‌عنوان Spam تلقی کند و به شما نشان ندهد.»

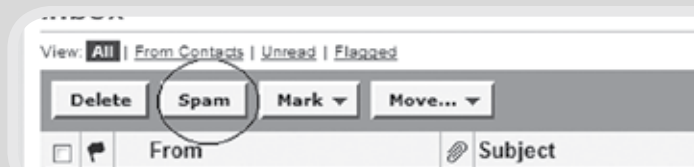
آقای هاشمی پرسید: «حالا اگر تعداد نامه‌های هر پوشه خیلی زیاد شد، مثلاً من ۱۰۰ تا نامه از یکی از همکارانم در یک پوشه به نام او ذخیره کرده باشم، چه‌طور می‌توانم در میان این همه نامه، دنبال نامه‌ی خاصی بگردم؟ اصلاً آیا این امکان وجود دارد یا باید تک‌تک نامه‌ها را ببینم تا نامه‌ی مورد نظر را پیدا کنم؟»

حمیدآقا گفت: «خوب سؤالی کردی. اتفاقاً در یاهو این امکان هم وجود دارد. شما کافی است کلمه‌ای از موضوع نامه یا کلمات موجود

گروه یا مؤسسه‌ی فرستنده و یا...)، می‌توانید در ستون سمت چپ صفحه‌ی اصلی ایمیل، در این قسمت (حمیدآقا نشانگر موس را روی قسمت My folders برد)، روی گزینه‌ی «Add» کلیک کنید و به هر تعداد می‌خواهید پوشه‌هایی

ایمیلی دریافت کنید. اگر بخواهید نامه‌های رسیده را به صورت دسته‌بندی‌شده در صندوقتان ذخیره کنید (مثلاً با توجه به افرادی که نامه‌ها را فرستاده‌اند یعنی نامه‌های هر فرد را در یک پوشه ذخیره کنید یا با توجه به موضوع نامه،

در متن نامه را به خاطر داشته باشید. در این صورت در صفحه‌ی اصلی ایمیلتان، در پایین صفحه در کادر search، کلمه‌ی مورد نظر را تایپ کنید و کلید search mail را فشار دهید تا همه‌ی نامه‌هایی که شامل کلمه‌ی مورد نظر هستند برای شما نمایش داده شوند.

آقای هاشمی گفت: «من که هنوز به پست الکترونیکی عادت ندارم، ولی فکر می‌کنم باید خودم را عادت دهم که هر روز ایمیل را چک کنم؛ مخصوصاً وقتی افراد متفاوت و همکاران و دوستان از نشانی پست الکترونیکی من باخبر شوند، و برایم نامه بفرستند.»

حمیدآقا گفت: «بله، و اگر جواب ندهید، ممکن است باعث دلخوری شود. اتفاقاً یکی از امکانات یاهو که برای دلخور نشدن دوستان در نظر گرفته، امکان «پاسخ‌گویی در تعطیلات» است. یعنی مثلاً فرض کنید شما چند روز قرار است به سفر بروید و امکان دسترسی به رایانه و اینترنت را ندارید. یا چندوقت سرتان شلوغ است و می‌دانید مثلاً در ۱۰ روز آینده، فرصت سر زدن به ایمیلتان را ندارید. در این صورت برای این‌که دوستانتان رنجیده‌خاطر نشوند، می‌توانید از یاهو بخواهید در طول این مدت به تمام ایمیل‌های دریافتی، پاسخی مناسب بدهد و از ارسال‌کننده‌ی آن‌ها به دلیل این‌که به صندوق پستی خودتان دسترسی ندارید، پوزش بخواهد. برای این کار در صفحه‌ی اصلی ایمیل، روی Mail options کلیک می‌کنیم. حالا این گزینه را (حمیدآقا نشانگر ماوس را روی Vacation response برد) انتخاب می‌کنیم و از ناحیه‌ی Duration، تاریخ شروع زمان پاسخ‌گویی خودکار را در این قسمت (Start Date) و تاریخ پایان آن را در این یکی قسمت (End Date) وارد می‌کنیم.» علی گفت: «چه جالب! انگار فکر همه‌چیز

را کرده‌اند.» حمیدآقا گفت: «بله. تازه یکی از امکانات جالب یاهو (و البته سایر ارائه‌دهنده سرویس ایمیل)، ارائه‌ی سرویس‌هایی برای تلفن همراه است. یعنی شما با ثبت‌نام در قسمت Mobile mail (قسمت بالا و سمت راست صفحه) می‌توانید با وارد کردن شماره‌ی تلفن همراهتان و ثبت‌نام، این سرویس‌ها استفاده کنید. سرویس‌هایی مثل دسترسی به ایمیل از طریق تلفن همراه، دریافت اخبار، وضعیت آب و هوا و مانند آن‌ها.» آقای هاشمی گفت: «فکر می‌کنم با این حساب من تا چند سال دیگر بی‌کار شوم. ظاهراً دیگر کسی نیازی به اداره‌ی پست نخواهد داشت.» حمیدآقا گفت: «این‌طورها هم نیست. نیاز به اداره‌ی پست هم‌چنان وجود دارد. اما شکل استفاده تغییر می‌کند.

شاید ایمیل جای خیلی از سفرهای غیرضروری را بگیرد. البته فناوری ممکن است در بعضی جاه‌ها، نیاز به نیروی کار را از بین ببرد، اما در عوض فرصت‌های شغلی جدیدی هم به‌وجود می‌آورد.» آقای هاشمی: «حمیدآقا، خیلی ممنون. اگر قرار باشد شما برای هر مشتری این‌قدر وقت بگذارید و دوره‌ی آموزشی برگزار کنید که کار و بارتان نمی‌گردد.»

حمیدآقا: «نه. الان سر ظاهر است و من سرم خلوت بود. به‌علاوه همیشه از یاد دادن مطالبی که بldم به دیگران، لذت می‌برم.» آقای هاشمی: «علی جان برویم، فکر می‌کنم همه برای خوردن ناهار معطل ما باشند. حمیدآقا دست شما درد نکند. موفق باشید. خدا نگاه‌دار.»

هدیه‌ای برای تمام فصول

شیدا ملک

خیلی اوقات پیش می‌آید که دوست داریم همه‌ی شاگردانمان را با هم خجالت بدهیم و به مناسبتی مثل سفر مکه یا کربلا، و یا مناسبتی مثل عید غدیر یا روز دانش‌آموز، بچه‌ها را شاد کنیم. وقتی چنین حسی به شما دست می‌دهد، تازه اول ماجراست: حالا چه هدیه‌ای بدهم؟ مداد، کتاب، خودکار یا تسبیح؟

قسمت اصلی ماجرا این‌جاست که همه دوست داریم هدیه‌ای خوب و تأثیرگذار به شاگردانمان بدهیم؛ به‌خصوص اگر سال آخری باشد که با آن‌ها کلاس داریم، می‌خواهیم ما را از یاد نبرند و با یک هدیه ماندگار شویم! اما چه کنیم که فیش حقوقی‌مان و بازمانده‌ی سکه‌های درون جیبمان، چنین اجازه‌ای به ما نمی‌دهند!

من از تجربه‌ی خودم برای شما می‌نویسم. شاید بتوانید از هدیه‌ای که من انتخاب کردم، بنا به سلیقه‌ی خودتان استفاده کنید.

در درس فیزیک دوم دبیرستان، در بحث اندازه‌گیری، بحث یکاها و مرتبه‌های ۱۰ مطرح می‌شود. به مناسبت این موضوع، فیلم کوتاهی را در کلاس نشان دادم. موضوع فیلم سفر بود، از کهکشان‌ها (اعداد بسیار بزرگ) تا درون سلول‌های یک برگ (اعداد بسیار کوچک).

بچه‌ها بسیار هیجان‌زده شدند و بارها از من خواستند، نمایش فیلم را تکرار کنم یا سی‌دی فیلم را به آن‌ها بدهم. آن‌روزها پاسخ روشنی به دانش‌آموزانم ندادم. لحظات پرهیجانی از این دست در طول سال باز هم تکرار شد.

روز آخر سال تحصیلی، هنگامی که بعضی از بچه‌ها از من خواستند یادداشتی در دفترشان بنویسم، امتناع کردم و گفتم: «من برای همه‌ی شما یک هدیه دارم و یادگاری را هم خواهم نوشت، اما روی همان هدیه!»

همه شگفت‌زده و خوش‌حال منتظر هدیه بودند. هدیه‌ی کوچک من چیزی نبود جز یک سی‌دی. روی این سی‌دی، فیلم‌هایی را که در طول سال دیده بودند، همراه با چند اسلاید جالب از شگفتی‌های هستی، کپی کرده بودم. با مازیک مخصوص، برای هر کس روی سی‌دی‌اش امضا کردم و جمله‌ای هم به یادگار نوشتم.

زنگ تفریح، سایت مدرسه دیدنی بود. مسئول سایت می‌گفت همه‌ی بچه‌ها آمده بودند تا سی‌دی‌هایشان را امتحان کنند. آن‌ها با خوش‌حالی

با دوستانشان در کلاس‌های دیگر، از هدیه‌ی جالبی که گرفته بودند، سخن می‌گفتند.

من کار عجیبی نکرده بودم، فقط از مسئول سایت خواسته بودم، فیلم‌هایی را که در پوشه‌ی خودم در حافظه‌ی رایانه‌ی مدرسه ذخیره کرده‌ام، روی ۳۰ عدد سی‌دی کپی کند. هزینه‌ی سی‌دی‌های خام را هم پرداختم.

شما می‌توانید حتی سی‌دی هم ندهید. نشانی پست الکترونیک بچه‌ها را بگیرید و شب عید و یا برای هر مناسبتی، یک کارت تبریک، به همراه چند تصویر زیبا، برای همه‌ی آن‌ها بفرستید. مثلاً اگر به سفر مکه مشرف شده‌اید، می‌توانید چند تصویر زیبا از خانه‌ی خدا یا چند جمله‌ی ساده‌ی، به نشانی پست الکترونیک بچه‌ها ارسال کنید. واقعاً ذوق‌زده خواهند شد. آن‌هایی که پست الکترونیک ندارند، مسلماً به سرعت دست‌به‌کار می‌شوند تا از لذت دریافت نامه‌ی معلم بی‌بهره نمانند.

امتحان کنید! این تجربه زیاد پر هزینه نیست، اما لذت‌بخش و دل‌نشین است.

مدارس فردا، دانش آموزان آینده ساز

آینده

اشاره:

در شماری قبل گفته شد، بشر در طول تاریخ همواره علاقه‌مند به دانستن رخدادهای آینده بوده است و روش‌های پیش‌گویی، فال‌گیری یا طالع‌بینی، شاهد این مدعاست. امروزه با پرداختن علمی به این موضوع، علم «آینده پژوهی» بنیان‌گذار شده است تا به این ترتیب، کنج‌کاوای دربارهای آینده به پیدایش روشی برای استفاده‌ی بهتر و دست‌یابی به منفعت بیشتر از شرایط و امکانات موجود، بینجامد. در این نوشتار کوتاه سعی شده است مقدمات این علم به صورت خلاصه و اجمالی بیان شود تا در شماره‌های بعد بتوانیم به پاسخ این سؤال بپردازیم که: «مدارس در آینده چگونه خواهند بود؟»

امروزه خیلی چیزهایی را می‌بینید که در گذشته بشر آرزوی داشتن آن‌ها را می‌کرد. بعضی از آن‌ها را نیز دانشمندان قدیمی پیش‌بینی کرده بودند. امروزه نیز افرادی که به آن‌ها «آینده‌نگر» می‌گویند، نیاز آینده‌ی انسان را مطالعه و بر اساس آن به پیش‌بینی می‌کنند که در آینده چه فناوری‌هایی برای رفع نیازهای بشر باید به‌وجود آیند. آینده‌نگاری یک فناوری، نوعی نگاه به آینده‌ی آن فناوری است تا برای رسیدن به آن و سود بردن از آن از پیش برنامه‌ریزی شود. بعضی‌ها نیز معتقدند، آینده‌نگاری یعنی آماده شدن برای آینده با استفاده از منابع موجود در بهترین راه ممکن.

دوباره به سراغ سؤال اصلی می‌رویم: «مدارس در آینده چگونه خواهند بود؟» چرا باید دانست که مدارس در آینده چگونه خواهند بود؟ گاهی اوقات پیش‌آمده که شرکتی به خاطر این که اولین بار یک محصول را وارد بازار کرده، بیش‌ترین سود را از تولید آن محصول برده است. پس خیلی اوقات اولین نفر بودن می‌تواند نتیجه‌ی آینده‌نگاری در یک حوزه‌ی فناوری باشد. از سوی دیگر، اگر آینده‌ی فناوری‌ها مورد بررسی قرار گیرد، همه‌ی افراد درگیر آن فناوری صاحب یک آرمان و هدف می‌شوند. در نتیجه، همه برای رسیدن به آن آرمان و هدف گام برمی‌دارند و این باعث می‌شود، از منابع به بهترین شکل ممکن استفاده شود تا به نتیجه‌ی مطلوب برسیم.

پژوهی

علیرضا منسوب بصیری

تعریف آینده پژوهی

امروزه مطالعات مربوط به آینده تحت عناوین متفاوتی مانند آینده پژوهی^۱، مطالعات آینده^۲، آینده اندیشی^۳ و آینده نگاری^۴ پی گیری می شوند. توافق کاملی میان متخصصان در مورد مناسب ترین واژه که بتواند به عنوان نام این رشته ی مطالعاتی معرفی شود، وجود ندارد. هم چنین، عبارات ذکر شده با یکدیگر تفاوت هایی دارند که در ادامه به اجمال بررسی خواهد شد.

در این گزارش از واژه ی «آینده پژوهی» استفاده می شود. مطابق با تعریف وندل بل، آینده پژوهی عبارت است از «بررسی دیدگاه ها و مطالعه ی نظام مند آینده های جایگزین به منظور کمک به مردم در انتخاب و خلق مطلوب ترین آینده. آینده پژوهان ترکیب های متفاوتی از دانش گذشته، دانش حال، تخیل، امیال و نیازها را برای دسترسی به این هدف به کار می گیرند. علاوه بر این، آینده پژوهان سعی دارند تا پیامدهای پیش بینی نشده، ناخواسته و تشخیص داده نشده ی فعالیت های اجتماعی را کشف کنند» (Bell, 1996).

هدف آینده پژوهی مدرن همان گونه که وندل بل اشاره می کند، افزایش کنترل بشر بر رویدادهای آینده است (Bell, 1997). در واقع، آینده پژوهی از بسط دیدگاه انسان مدرن که قصد تسلط بیشتر بر طبیعت و استفاده از آن را دارد، شکل گرفته است. بشر مدرن از طریق علم و فناوری طبیعت را تحت کنترل خود درآورده است و برای این که توسعه ی این کنترل سرعت بهتری داشته باشد، از ابزار آینده پژوهی نیز استفاده می کند.

در شماره ی بعد سعی خواهد شد، با مثال های ملموس از کلاس درس نشان دهیم که چگونه آینده پژوهی، تعامل هم زمان جامعه، علم و فناوری است. این مجموعه مقالات سعی خواهد کرد تا به معلمان کمک کند، با نگاهی آینده نگر به طراحی کلاس های درس و برنامه های آموزشی خود بپردازند.

زیر نویس

1. Future research
2. Future studies
3. Future thinking
4. Foresight

شکل ۱

این روزها «تایپ فارسی» یکی از مهم‌ترین مهارت‌هایی است که ضرورت تسلط بر آن را احساس می‌کنیم. پیش از این شاید هرگز تصورش را هم نمی‌کردیم که روزی باید منتظر دفتردار یا منشی مدرسه بمانیم تا برگه‌ی نمونه‌ی سؤالات اضافی را برایمان تایپ کند. یک قلم و کاغذ کارمان را راه می‌انداخت. احتمال خطای دستی هم بسیار کمتر از تایپی بود؛ مخصوصاً زمانی که قرار بود فرمول بنویسند و یا اصطلاحات تخصصی را تایپ کنند و... اما امروز شاگردان کلاس هم، برای کوچک‌ترین تحقیقی که به آن‌ها می‌دهیم، به رایانه و نرم‌افزار «word» متوسل می‌شوند و تکلیفشان را تایپ می‌کنند. اغلب نوشته‌های تابلوی اعلانات مدرسه تایپ شده‌اند. حتی بقال محله هم به خریداران برای آن که در مغازه‌اش را بعد از ورود و خروج ببندند، هشدار تایپی! می‌دهد. باید دست به کار شویم و قبل از این که نسل قلم و کاغذ بر افتد، این مهارت را بیاموزیم. نگران نباشید! کار چندان دشواری نیست. کمی حوصله و دقت و البته وقت کافی است. رایانه‌ی خود را روشن کنید و به اینترنت متصل شوید. این آدرس را در پنجره‌ی اینترنت خود تایپ کنید و با ما همراه شوید:

www.roskd.ir

شکل ۲

زیب فارسی

زیب فارسی

طریق لینکی که در همین صفحه قرار دارد، دریافت کنید. سپس به کنترل پانل رایانه‌ی خود بروید و بعد از انتخاب و باز کردن گزینه‌ی «font»، فایل فونت دریافت شده را در این محل کپی کنید. حالا شما یک نرم‌افزار تایپ فارسی در اختیار دارید. بهتر است ابتدا قسمت «چگونه تایپ کنیم» را به طور کامل و با دقت مطالعه کنید. این گزینه را در منوی انتخاب دروس می‌توانید ببینید. گزینه‌ی انتخاب دروس شامل سرگرمی، آموزش اعداد و علایم ریاضی، آموزش کلیدهای کمکی، آموزش کلیدهای اصلی و گزینه‌ی چگونه تایپ کنیم است.

سایت رشد در بخش آموزش مجازی خود، تایپ فارسی را به شما آموزش می‌دهد. کافی است بعد از ورود به سایت، سومین لینک سمت راست در پنجره‌ی سرویس‌های رشد را تحت عنوان «آموزش مجازی» بباید و روی آن کلیک کنید. یکی از گزینه‌های آموزش‌های مجازی این سایت، آموزش تایپ فارسی است. روی گزینه‌ی آموزش تایپ فارسی کلیک کنید و چند لحظه منتظر بمانید. اگر در پنجره‌ی جدیدی که مقابل شما گشوده می‌شود، جمله‌ی قرمز رنگی را که در پرانتز نوشته شده است، می‌توانید بخوانید، باید فونت مربوطه را از

پس از مطالعه‌ی دقیق این گزینه، می‌توانید گزینه‌های آموزشی را انتخاب کنید. در هر بخش آموزشی، با کمک نوار ابزار رنگی پایین صفحه، می‌توانید تخته‌ی آموزشی خود را تغییر رنگ دهید و یا حتی درجه‌ی رنگ آن را کم و زیاد کنید. هنگام آموزش سعی داشته باشید تا پایان جلسه‌ی آموزشی، کار خود را ادامه دهید و در هر جلسه، سه مرحله‌ی تمرین، آزمون و تنظیم سرعت دست را به ترتیب انجام دهید. برای این که وضعیت پیشرفت خود را در هر مرحله ارزیابی کنید، فقط کافی است روی گزینه‌ی گزارش کلیک کنید.

شکل ۳

فرا ترازمین آموزش

چگونگی درست کردن کلیپ (ulead studio)

معصومه بحرگرد نیکو، دبیر علوم تجربی، دوره‌ی راهنمایی منطقه‌ی ۸ تهران

(شکل ۱)

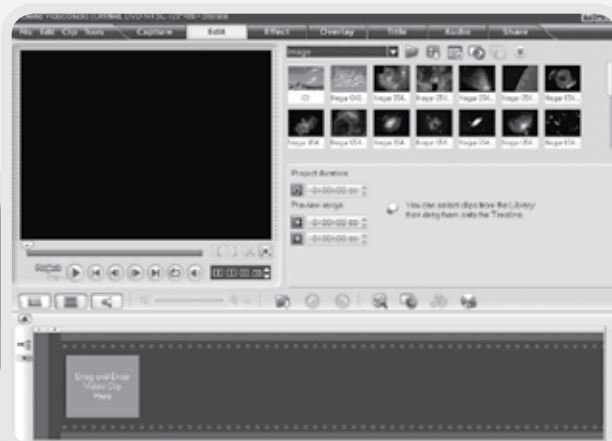

درس علوم تجربی سوم راهنمایی، فرا ترازمین

نرم افزار «ulead studio» برای ساخت کلیپ و فیلم و همچنین ساخت فیلم‌های زیبا از فیلم‌های موجود، امکانات فراوانی به کاربر می‌دهد که بسته به مهارت و ذوق و سلیقه، می‌توان به عنوان وسیله‌ی کمک آموزشی نیز به آن نگاهی داشت.

اولین گام در این مسیر، نصب برنامه است. این برنامه به راحتی نصب می‌شود، زیرا «auto run» است و رمز ندارد. پس از نصب، تصویری مطابق شکل ۱ را مشاهده می‌کنید. (شکل ۱)

با کلیک روی عنوان مورد نظر، برنامه باز می‌شود و شکل ۲ که محیط کار در نرم افزار است، مشاهده می‌کنید. (شکل ۲)

(شکل ۲)

مرحله‌ی اول: ویرایش فیلم

با کلیک روی عنوان ابزار، Edit (ویرایش) در بخش «Library» باز می‌شود. پس از کلیک روی مثلث کوچک، عناوین color, Image, Audi, video را می‌بینید. با انتخاب مثلاً «Image»، تصاویر دل خواه با توجه به فایل موجود، بنا به دستور باز می‌شود و بعد با گرفتن و کشیدن، به قسمت پایین برنامه که «Time Line» نام دارد، انتقال می‌یابد (شکل ۳).

(شکل ۴)

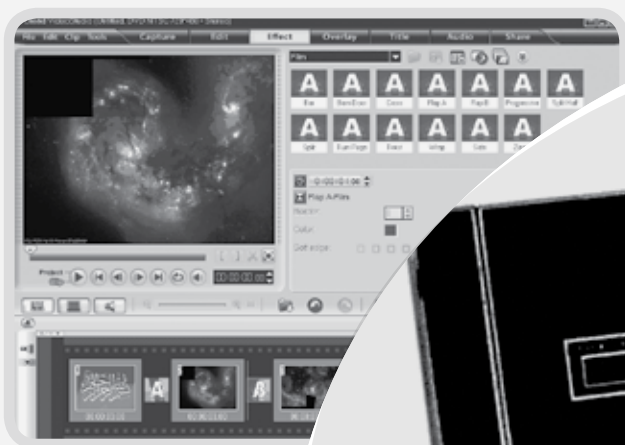
(شکل ۳)

با قرار دادن تصاویر در کنار هم، می‌توان موضوع مورد نظر را چپس و سپس روی آن کار کرد. برای داشتن موسیقی، آهنگ و یا نغمه‌های مورد نظر، کافی است مثل قبل روی مثلث کوچک باز کلیک کنیم و قسمت Audio را برگزینیم. با باز شدن فایل مورد نظر، موسیقی دل خواه را انتخاب و با گرفتن و کشیدن، به قسمت Time Line منتقل می‌کنیم. برای تنظیم طول موسیقی با طول فیلم هم، با کلیک کردن و کشیدن، این کار به راحتی انجام می‌شود (شکل ۴ و ۵).

(شکل ۵)

مرحله ی دوم: جلوه‌ها

در این مرحله باید دقت داشت که با کلیک روی عنوان «Effect»، ابزارهای مربوط طی دو مرحله باز می‌شوند (شکل ۶). با انتخاب هر Effect، فقط نمایی خاص را می‌توان بین تصاویر و یا فیلم‌ها قرار داد و با گرفتن و کشیدن، می‌توان اعمال نظر کرد. همچنین، با کلیک روی مثلث کوچک و انتخاب گزینه ی «Video filter»، نماهای متفاوتی از فیلترها باز می‌شود. فیلترها فقط روی عکس یا فیلم قابل مشاهده هستند (شکل ۷).

(شکل ۶)

(شکل ۷)

(شکل ۸)

(شکل ۹)

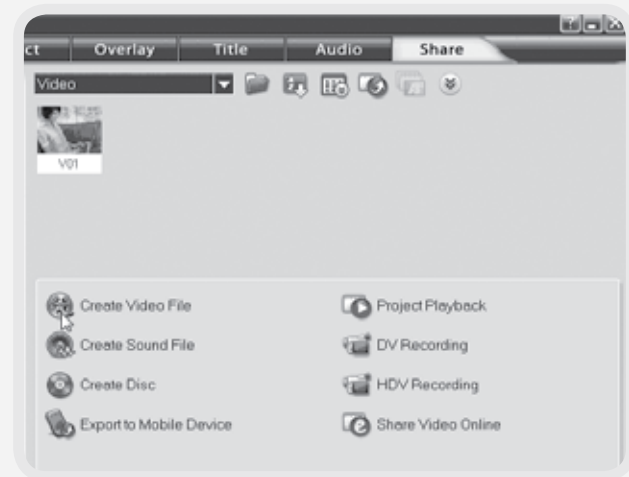

(شکل ۱۰)

پس از قرار دادن جلوه‌ها روی کار، نوبت به تنظیم زمان می‌رسد. با استفاده از فضای سمت راست برنامه، قسمت پایین Library، می‌توان زمان پخش هر تصویر را افزایش یا کاهش داد (شکل ۸). با بزرگ و کوچک کردن دکمه‌ی نزدیک شکل قیچی نیز می‌توان صفحه‌ی نمایش را بزرگ یا کوچک کرد (شکل ۹). با کلیک روی «Project»، کل موضوع نمایش داده می‌شود و با کلیک بر «Clip»، فقط یک تصویر نمایش داده می‌شود. پس از این مرحله باید کار را ذخیره کرد و سپس از آن خروجی گرفت.

مرحله‌ی سوم: خروجی

مطابق شکل از پنل «Share»، آخرین گزینه را کلیک می‌کنیم تا فهرستی با هشت آیتم باز شود. اولین گزینه از سمت چپ، یعنی «Create vido file» را انتخاب می‌کنیم. آخرین گزینه، «Custom» را انتخاب می‌کنیم. انتخاب فرمت فایل در این مرحله صورت می‌گیرد. معمولاً می‌توان فرمت «Mpeg file» را انتخاب کرد. با دادن نام فایل و بعد کلیک روی «Option» صفحه‌ای باز می‌شود. آخرین پنل، «Compression»، یعنی «فشرده‌سازی» را کلیک می‌کنیم و کلیپ ما آماده‌ی اجرا می‌شود. حسن کار با این نرم‌افزار، آسان کردن آموزش مطالب درسی از راه موسیقی تلفیقی با تصاویر است که با توجه به تجربه‌ی آموزشی این‌جانب، بسیار مؤثر واقع می‌شود. با امید به موفقیت همه‌ی شما عزیزان. (شکل ۹)

مقدمه‌ای بر اصول و معیارهای ارزش‌یابی نرم‌افزارهای آموزشی

معرفی کتاب

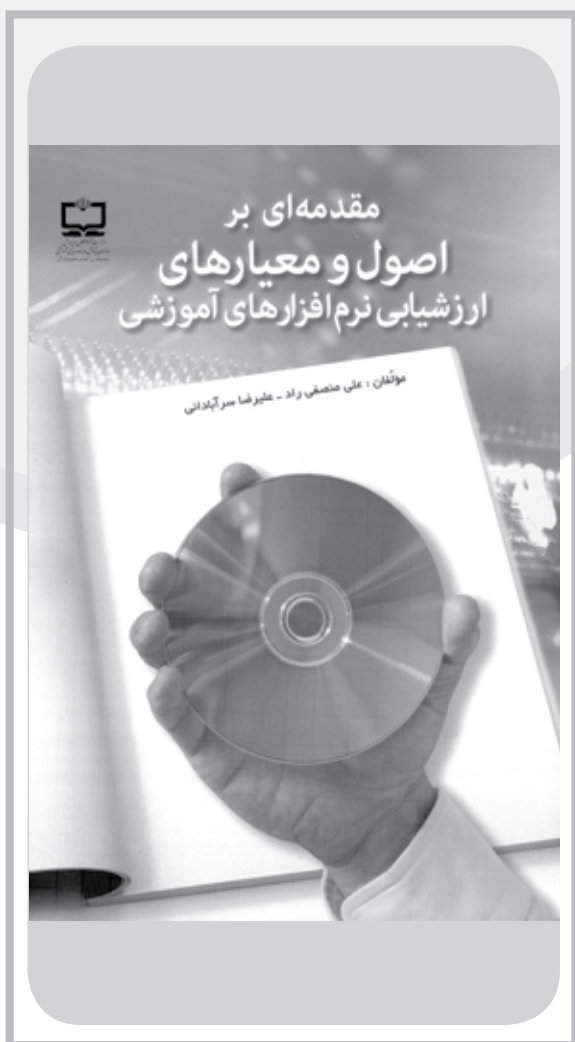
زینب آشنا

- نویسندگان: علی منصفی‌راد و علیرضا سرآبادانی
- ناشر: انتشارات مدرسه، (۹-۳۲۴+۸۸۸۰۰ - ۰۲۱)
- سال نشر: ۱۳۸۸
- تعداد صفحات: ۱۶۰ صفحه
- شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

تولید نرم‌افزارهای آموزشی، صنعت نسبتاً جوانی است. تاریخچه‌ی فناوری آموزشی در کشور ما نشان می‌دهد که در انتقال این فناوری مهم، بیش‌تر بر بُعد سخت‌افزاری تأکید شده و بُعد نرم‌افزاری آن مورد غفلت قرار گرفته است.

واقعیت این است که در بازار نرم‌افزاری ایران، رقابت جدی در این زمینه وجود ندارد. البته در میان محصولات عرضه شده‌ی نرم‌افزاری، نمونه‌های قابل رقابت با محصولات خارجی نیز دیده می‌شوند، اما توجه به عواملی را نیز که باعث افت کیفیت نرم‌افزارها و در نتیجه، تولید نرم‌افزارهای غیراستاندارد می‌شود، نیز نباید از نظر دور داشت. «بسیاری از تولیدات نرم‌افزاری عرضه شده، محصولاتی کاملاً غیراستاندارد هستند که به‌عنوان نرم‌افزارهای سفارشی تهیه شده‌اند. هیچ‌گونه سیاست‌گذاری عمده‌ی عملی در زمینه‌ی کنترل و نظارت بر مراحل متفاوت ایجاد یک محصول نرم‌افزاری به چشم نمی‌خورد. مدت زمان لازم به منظور اجرای مراحل گوناگون یک پروژه‌ی نرم‌افزاری برای کارفرمایان و کارگزاران تعیین نشده است. نبودن معیارهای سنجش کیفیت نرم‌افزار تهیه شده توسط یک مؤسسه‌ی استاندارد، سبب شده است که محصول‌های تولید شده به دلیل عدم رعایت استانداردها از وضعیت مطلوبی برخوردار نباشند و به این ترتیب، نیرو و بودجه‌ی بسیاری هدر شده است.»

در این کتاب نویسندگان به بررسی معیارها و ملاک‌های ارزش‌یابی از نرم‌افزارهای آموزشی در چند کشور، با توجه به وضعیت کنونی طراحی، تولید و ارزش‌یابی نرم‌افزارهای آموزشی در ایران پرداخته‌اند. کتاب در فصول پایانی خود، با معرفی معیارهای انتخاب و ارزش‌یابی نرم‌افزارهای آموزشی و پیشنهاد در مورد زیرساخت‌های نرم‌افزاری با توجه به جزئیات آن‌ها، برای استفاده‌ی معلمان و علاقه‌مندان به حوزه‌ی نرم‌افزارهای آموزشی الکترونیکی تهیه و تدوین شده است.

کنجکاو

معرفی سایت

الهه دلجو

قسمت جست‌وجوی پیشرفته‌ی سایت جست‌وجو کنید و اخبار، مقاله‌ها و یا گزارش‌های مربوط به آن را به دست آورید. هم‌چنین، اگر مطلب جدیدی از دنیای علم و فناوری دارید، می‌توانید آن را به نشانی زیر ارسال کنید:

info@konjkav.com

پیشنهاد می‌کنیم حتماً سری هم به قسمت پیوندهای سایت بزنید. این بخش شامل پیوندهایی به دانشگاه‌ها، نشریات خارجی چون نیوساینتیست، اکونومیست، تایمز و... موتورهای جست‌وجو، رادیو و تلویزیون، مطبوعات و خبرگزاری‌ها و سایر سایت‌ها و وبلاگ‌های علمی، مثل آسمان شب ایرانی، ایران شیمی، طبیعت زنده و... است.

اگر از گرمای طاقت‌فرسای تابستان به تنگ آمده‌اید، از شنیدن خبر خنک شدن با گرمای خورشید خوش‌حال خواهید شد. اگر از دوست‌داران محیط زیست هستید، تولید لاستیک خودرو از پرتقال، خبری رضایت‌بخش برای شماست. و چنان‌چه به دنیای حباب‌ها علاقه دارید، از خبر ابداع حباب‌های رنگی هیجان‌زده می‌شوید. برای پی‌گیری و اطلاع از مشروح این اخبار می‌توانید به این نشانی مراجعه کنید:

www.konjkav.com

سایت خبری «کنجکاو»، مرکزی برای کنجکاوی‌های شما در زمینه‌ی اخبار و رویدادهای علمی و فناوریانه است. اگر مایلید درباره‌ی موضوع خاصی کنجکاوی کنید، کافی است موضوع مورد نظر را در

The screenshot shows the Konjkav.com website interface. At the top, there's a navigation bar with links like 'صفحه اصلی', 'آرشیو', 'مقالات', 'نمایش با ما', 'RSS', and 'جست‌وجوی پیشرفته'. Below this is a search bar and a sidebar with 'تصویر تصادفی' and 'مقالات'. The main content area features an article titled 'رنگ جدید سرطان: ضد پراپی موثرتر از گذشته' (New Cancer Color: More effective than ever). The article includes an image of a tumor and text about a new type of paint that can kill cancer cells. The sidebar on the left lists 'آخرین اخبار' (Latest News) with various headlines related to science and technology.

معرفی وبلاگ

مریم السادات امامی

قیل و قال مدرسه

شور می‌گیرد دلم با شور و حال مدرسه
خاطراتی دارم از آن قیل و قال مدرسه
جمع ما جمع است یاران بهر ما ملحق شوید
نیست هرگز محفلی هم‌چون مثال مدرسه

این دوبیت شعر زینت‌بخش وبلاگ «قیل و قال مدرسه» است که مهدی قربانی، آموزگار «دبستان شاهد» زنجان در آن می‌نویسد. این معلم محقق، با گردآوری مقالات آموزشی درباره‌ی شیوه‌های نوین و فعال تدریس، طراحی آموزشی و مدیریت آموزشی، با ارائه‌ی راهکارهای مفید و علمی برای برطرف شدن مشکلات آموزشی می‌کوشد. نویسنده‌ی وبلاگ معتقد است باید از کودکی آموخت و آماده‌سازی‌ها و آموزش‌های از قبل برنامه‌ریزی‌شده، فرزند را در موقعیت و شرایط جدید مقتدر و توانمند می‌سازد. بین یادداشت‌های قربانی می‌توانید با چگونگی تفسیر نقاشی بچه‌ها آشنا شوید و از تأثیر رنگ‌ها بر سلامت انسان اطلاع پیدا کنید، ۴۰ نکته در باب افزایش انگیزه‌ی دانش‌آموزان بخوانید، و اطلاعات مفیدی در زمینه‌ی بارش مغزی و ویژگی‌های افراد خلاق به‌دست آورید. وبلاگ قیل و قال مدرسه از فروردین‌ماه سال ۱۳۸۶ تاکنون مجموعه مقالاتی بسیار جالب و خواندنی گردآوری کرده است که با مراجعه به آرشیو موضوعی این وبلاگ، می‌توانید به‌صورت مشخص به عناوین علمی و اطلاعات موردنظر خود دست یابید.

با مراجعه به آدرس وبلاگی www.Madrece.blogfa.com گشت‌وگذاری در این صفحات مجازی کنید و دست‌پُر برگردید.

در گور خودمان خواب بودیم و آرمیده، که این نرگس اخیانی ما را
فرستاد به این وادی. قلم بر سرش آوار باد! با وعده‌ی آشنایی با مظاهر
تجدد، خام او شدیم و گفتیم از «گور خوابی» که بهتر است...

نوستالژی خونمان زیاد شده گمانمان! که
یاد گذشته، خاطرمان را پر کرده. دلمان هوای
جایی آشنا را کرده. سر ترأس هم که می‌روییم،
دردسرهای خودش را دارد. در زمان ما، هر حیاط و
باغ و منطری هم که بود، اختصاصی بود. پنجره و
نمای هر عمارت هم فقط به روی حیاط و باغ خود
عمارت باز می‌شد. این‌جا منظر خانه‌ها، یا خیابان
شلوغ است، یا حیاط سایرین یا گاهی پنجره به
دیوار باز می‌شود. به قول بچگان: ضد حال است
که به زعم ما این به ضرب و شتم حال بیشتر
می‌ماند.

بچگان که دلگیر می‌یابندمان، ما را به گردش
می‌بردند برون عمارت! کجا؟ سینما!
سر بی‌زلفمان را شانه می‌کنیم و با یک
اتویی که مدام از گرما فوت می‌کند خودش را!
البسه‌مان را اتو می‌کشیم. نو نوار که می‌شویم،
اعلام می‌داریم که راهی شویم.
بچگان که می‌آیند، نگاهی از فرق مبارک تا
سر پنجه‌ی همایونی می‌اندازند. می‌دانیم، به
تیپ ما حسادت می‌کنند!!
در همین اندیشه‌ایم که باز می‌زنند به خنده!
این کارشان ما را جدا می‌رنجانند... به ما اشاره

می‌کنند و می‌گویند: «دایره‌المعارف سوتی است» که ما منظورشان را نمی‌فهمیم. مستأصل می‌مانیم که باز چه شده! (از شاهی ما دیگر هیچ نمانده. تا آن‌جا که ما خاطرمان بود، از شاه کسی ایراد نمی‌توانست بگیرد، چون جزایش سنگین بود!)

خنده‌شان که سر می‌آید، می‌گویند: «لباس‌های شما تاریخ مصرفش گذشته.»

ما با البسه‌ی خودمان می‌رویم و به خودمان افتخار هم می‌کنیم. به سرگذر که رسیدیم، گفتند: «می‌خواهیم از خزینه‌مان پول بگیریم، سوتی نده!»

ما را بردند مقابل یک دکه و پیش از سؤال ما، بمان توضیح دادند که چیست و چه‌طور کار می‌کند. می‌گفتند یکی از همان شهر فرنگ‌ها گذاشته‌اند تا مردم از خزینه و پس‌انداز خودشان برداشت کنند. ما از شگفتی زبانمان بند آمده بود. در زمان ما، فقط ما شاهان خزینه و حق برداشت از آن را داشتیم و سایر مردم پولشان زیر فرش خانه، در گنج‌ه یا در دسک‌هایشان بود و از کارگزارانمان شنیده بودیم. عقل هیچ بنی بشری به این امکان نمی‌رسد.

طفالان خواستند اتولی کرایه کنند تا ما را به سینما ببرند. اتول می‌ایستد و ما سوار شده نشد، ضعیفه‌ای گوشزد می‌کند: «درب خودرو باز است!» برگشتیم و گفتیم بله؟ که عنصر اناث نمی‌بینیم! کجا پنهان شد؟ نکند روح مرحوم منزلمان ما را از خطر محفوظ داشت؟! و نمی‌دانیم چرا طفلان سرخ شده‌اند از فشار خنده.

القصه به سینما رسیدیم. به عوارضی سینما باج می‌دهیم تا داخل شویم. لواشک می‌شویم از فشار جمعیت! همه ما را نگاه می‌کنند، بعد لباسمان را! گمانمان ما را شناخته‌اند... برایمان ذرت بی‌تربیتی می‌خرند که ما خیلی خوشمان می‌آید، آن قدر که تا به داخل سالن برویم، تمام شد...

در هشتی سالن، دوستان نوادگانمان را دیدیم. موی پسرک دچار شگفتی شده بود!

بعد از خوش‌وبش با هم، حال نوبت به معرفی ما می‌رسد. ما چانه‌مان را داده بودیم بالا و منتظر بودیم ناممان شادی و افتخار را به چهره‌ی نوادگانمان بیاورد که دیدیم بی‌توجه به ما نشسته‌اند، دارند آن تلفن‌های عجیب کوچکشان را به هم نشان می‌دهند. هیچ کس ما را جز برای تمسخر به دیگری نشان نمی‌دهد...

هر از گاهی آن یکی به این می‌گفت: «رسید... فرستادی؟... نیومد!» داشتیم از فضولی می‌مردیم که این چیست که هی می‌آید و می‌رود... در همین احوالیم که همان پسرک که موهایش تعجب کرده بود - البته ما یک آن شک کردیم شاید جهت جاذبه عوض شده باشد، اما کلاه ما که سر جایش بود! - ازمان پرسید «بلوتوث چی داری؟» آخر بلوتوث دیگر چه بود؟! همه‌ی اعتماد به نفس از دست رفته‌مان جلوی عصر شما را، در خودمان جمع کردیم و گفتیم: «داشته باشیم هم به تو نمی‌دهیم.»

قیافه‌ی پسرک مچاله شد. چیزی در گوش نوادگانمان گفت و رفت.

از سالن سینما که آمدیم بیرون، حالمان گرفته بود. فاصله‌ی ما با آدم‌های این دوره فقط در لباسمان نبود... احساس یک جزیره را داشتیم که دور افتاده بود؛ یادمان آمد که در کاخ هم تنها بودیم، خوش می‌گذشت اما حالا که از کاخ خبری نیست، حال که در این دوره فرا خوانده شده‌ایم، باید برای خودمان کاری می‌کردیم... باید می‌دانستیم دوربرمان چه خبر است... زمان در جزیره‌ها تیک‌تاک نمی‌کند!

نرگس اخیانی

زمان در جزیره‌ها تیک‌تاک نمی‌کند!

علوم قدیمه پرداخت و با وجود فقر و تنگدستی، در کسب کمالات کوشید. پس از آن به مدرسه‌ی سیاسی وارد شد. زبان فرانسه را نیکو آموخت و به همراه معاون الدوله غفاری به اروپا رفت و هم‌زمان با فراگرفتن دانش‌های جدید، ضمن اقامتی دوساله در وین، پایتخت اتریش، زبان فرانسه‌ی خود را نیز کامل کرد. در همان روزهای آغاز مشروطیت به ایران آمد و در انتشار روزنامه‌ی «صوراسرافیل»، با میرزا جهانگیرخان به همکاری پرداخت.

آثار دهخدا

آثار دهخدا را می‌توان به دو دسته‌ی ادبی و تحقیقی تقسیم کرد:

الف) آثار ادبی:

۱. چرند و پرند، ۲. دیوان اشعار

ب) آثار تحقیقی:

۱. امثال و حکم، ۲. لغت‌نامه

دهخدا

پدر او خان بابا خان، اصلاً اهل قزوین بود که چندی پیش از تولد فرزندش، زندگی خود را به تهران منتقل کرد. در این شهر بود که علی‌اکبر به سال ۱۲۷۵ خورشیدی دیده به جهان گشود. بیش‌تر از ده سال نداشت که پدرش از دنیا رفت و با سرپرستی مادر، به فرا گرفتن دانش همت گماشت. دهخدا به مدت ده سال به فراگیری

لغت‌نامه

این کتاب بی‌تردید از دستاوردهای بزرگ ادبی زبان فارسی است و نام علامه دهخدا را در زمره‌ی محققان صاحب همت و سترگ ایران در آورده است. این اثر بزرگ تقریباً محتوی تمامی لغات فرهنگ‌های خطی و چاپی مهم فارسی و عربی است و در نقل آن‌ها بسیاری

کوروش کرمی، دبیر زبان و ادبیات فارسی، منطقه ۴ تهران

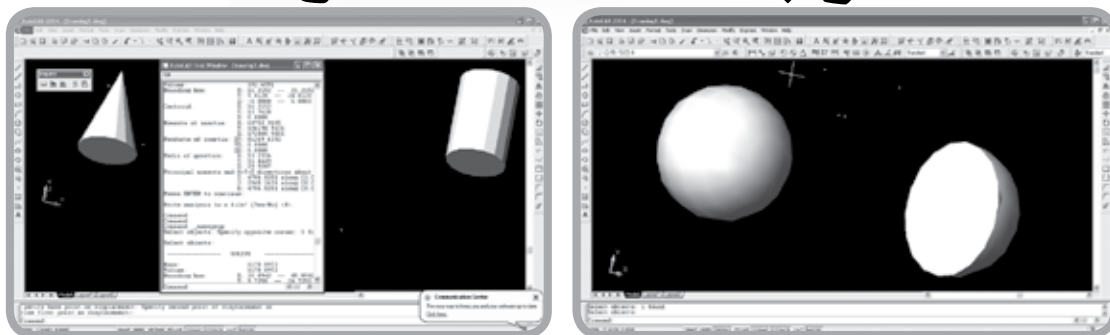
شما می‌توانید لوح فشرده‌ی لغت‌نامه‌ی دهخدا را از کتاب‌فروشی‌های معتبر تهیه و روی رایانه‌ی شخصی خود به سادگی نصب کنید. بعد از نصب، قسمت متن لغت‌نامه را انتخاب کنید (شکل ۱).

از امکانات قابل توجه این لوح فشرده می‌توان به بعضی از صفحه‌های آن که دوربینی به شکل کمرنگ در کنار توضیحات آن دیده می‌شود، اشاره کرد. با انتخاب این شکل (مشاهده‌ی تصویر) می‌توانید تصویر یا تصاویری نیز از واژه‌ی مورد پژوهش خود بیابید (شکل ۴).

علاوه بر موارد فوق، در قسمت بالای صفحه (سمت چپ)، چندین ساعت موسیقی اصیل ایرانی گنجانده شده است که در حین کار می‌تواند به آرامش شما هنگام پژوهش کمک کند.

از توپ بازی تا اینترنت

نشانی‌های خاص، بچه‌ها را از سردرگمی و جست‌وجوی بیهوده باز دارم. نتیجه‌ی کار بسیار گسترده‌تر از آن بود که فکر می‌کردم. آن‌ها به راحتی آن‌چه را که مورد نظرم بود و در واقع اهداف تدریس به‌شمار می‌رفت، از اینترنت یافتند و در فایل‌های مورد نظر ذخیره کردند.

خلاصه‌ای از جست‌وجوی بچه‌ها که توسط هر گروه در پایان ارائه می‌شد، شامل موارد زیر بود:

۱. تعریف کره؛
 ۲. فرمول حجم کره؛
 ۳. فرمول مساحت کره؛
 ۴. راه‌های عملی محاسبه‌ی مساحت کره به وسیله‌ی پوست کردن یک پرتقال و تبدیل آن به ۴ دایره‌ی مساوی؛
 ۵. راه‌های عملی برای محاسبه‌ی حجم کره با سوراخ کردن یک توپ و پر کردن آن از آب و مقایسه‌ی حجم توپ (کره) پر آب با حجم مخروط هم‌قاعده با نیم کره (نصف توپ).
- در پایان گروه‌هایی که بهترین راه‌ها را ارائه می‌کردند، تشویق می‌شدند.

پیدا کنند. راه‌کارهای بچه‌ها بسیار خلاقانه بود. عده‌ای یک توپ را بین دو کتاب موازی قرار دادند و فاصله‌ی بین دو کتاب را قطر کره در نظر گرفتند. دانش‌آموزی به وسیله‌ی متر خیاطی، طول خط استوار را در کره‌ی جغرافیا به‌دست آورد و عدد حاصل را بر $\frac{3}{14}$ تقسیم کرد. یکی از دانش‌آموزان به کمک چراغ‌قوه، سایه‌ای مساوی با توپ روی زمین تشکیل داد. او قطر سایه را قطر توپ در نظر گرفته بود. و...

به منظور یافتن تعریف جامع از کره و راه‌حل‌های تجربی برای محاسبه‌ی مساحت و حجم کره، دانش‌آموزان را به گروه‌های ۲ تا ۳ نفری تقسیم کردم. آن‌ها را جلوی رایانه آوردم و از آن‌ها خواستم با جست‌وجو در اینترنت، بهترین و جالب‌ترین راه‌حل‌ها و تعریف را پیدا و ذخیره کنند. هیجان و نشاط حاکم بر کلاس نشانگر آن بود که بچه‌ها با علاقه و انگیزه به دنبال مطالب ارائه‌شده در کلاس هستند. از آن‌جا که قبلاً در سایت‌های متفاوت راه‌حل‌ها و روش‌هایی برای این منظور دیده بودم، در کلاس درس سعی می‌کردم با دادن

مقارن بودن آخرین روزهای سال تحصیلی با روزهای زیبای فصل بهار، نه تنها حال و حوصله‌ی درس خواندن را از بچه‌ها می‌گیرد، بلکه راه و روش جدیدی در تدریس را می‌طلبد. پس تصمیم گرفتم تا تدریس آخرین درس کتاب را به عهده‌ی دانش‌آموزان بگذارم. یادآوری بازی‌های سال‌های کودکی دانش‌آموزان که توپ‌های رنگین را به زمین می‌زدند تا هوا رفتنش را تماشا کنند، فرصت خوبی بود که آن‌ها را با کره آشنا کنم. لذا از دانش‌آموزان خواستم، جلسه‌ی بعد یک توپ یا هر جسم کروی دیگر را به کلاس بیاورند. نگاه کنند و هر آن‌چه را در مورد کره، در می‌یابند، یادداشت کنند. یادداشت‌های آن‌ها حاکی از آن بود که به خوبی با کره و مشخصه‌های آن، از قبیل مرکز کره، شعاع و قطر کره، نیم کره و... آشنا شده‌اند.

سپس وسایلی از قبیل چراغ قوه، متر خیاطی، خط‌کش و نی نوشابه را که از قبل آماده کرده بودم، در اختیارشان قرار دادم و از آن‌ها خواستم، قطر یا شعاع جسم کروی را که در اختیار دارند،

مروری بر نرم افزارهای تولید محتوای الکترونیک

خلاصه‌ی عملکرد آموزش ساخت سریع لوح فشرده‌ی آموزشی، تبلیغاتی با نرم افزار Neo book

حسن خطیبی، مدرس رایانه‌ی استان اصفهان

پس از برپایی جشنواره‌های تولید محتوای الکترونیکی در برخی از استان‌ها، و تشویق معلمان به تولید سی‌دی‌های آموزشی، متأسفانه به دلیل نبودن نیروی متخصص کارآمد برای آموزش معلمان، عملاً تهیه‌ی یک سی‌دی آموزشی برای اکثر دبیران بسیار وقت‌گیر، پرهزینه و خسته‌کننده شده است. در بیش‌تر دوره‌ها، برای تولید محتوای الکترونیکی، استفاده از نرم افزار «Multimedia Builder» توصیه می‌شود. این نرم افزار چون از مدت‌ها پیش تنها برنامه‌ی تولید سی‌دی‌های چندرسانه‌ای بوده، بیش‌تر شناخته شده است. در صورتی که اگر دوستان مدرس این دوره‌ها، به جای تأکید بر استفاده از این نرم افزار، توانایی علمی خود را در زمینه‌ی رایانه به روز می‌کردند، سی‌دی‌هایی با توانایی بسیار بهتر را در جشنواره‌ها مشاهده می‌کردیم. البته این نقص نیز از ضعف نظام آموزشی ماست که دیگر فرصتی برای مطالعه‌ی فرهنگیان نگذاشته است.

این جانب پس از تدریس بیش از ۲۰ دوره کلاس تولید محتوا در «مرکز تحقیقات معلمان استان اصفهان» و در برخی از مناطق و نواحی و اطلاع از نیازمندی‌های همکاران محترم رشته‌های گوناگون، بر آن شدم تا تجربیات خود را در اختیار تمام دوستان قرار دهم. پس از بررسی و تدریس نرم افزارهای متفاوت، ساده‌ترین و کارآمدترین آن‌ها را برای تهیه‌ی یک محتوای الکترونیکی برگزیده‌ام و روش استفاده از آن‌ها را از طریق نشریه به صورت سلسله مقاله در اختیار همکاران محترم قرار می‌دهم.

برخلاف روش سنتی، یعنی انتقال اطلاعات روی کاغذ، در روش نشر الکترونیک مؤلف یا مدرس به متن، تصویر و کاغذ محدود نمی‌شود. در این روش می‌توان از پویانمایی، فیلم، توصیف (گفتار)،

موسیقی، جلوه‌های ویژه‌ی بصری و پرس‌وجوهای تبادلی استفاده کرد و اطلاعات را به سبک جدیدی و به صورت جذاب و مهیج ارائه داد. ساختن یک سی‌دی دارای محتوای الکترونیک با هدف آموزشی، تبلیغاتی یا... نیازمند پیمودن دو مرحله‌ی اصلی است:

الف) گردآوری و پردازش منابع از قبیل تصویر، فیلم، متن، موسیقی، انیمیشن، صفحات اینترنت و...

ب) تنظیم و کنار هم قرار دادن موارد ذکر شده در قالب یک بسته‌ی نرم افزار آموزشی، تبلیغاتی یا... به شکل مناسب و جذاب و با افکت‌های متفاوت روی یک لوح فشرده و به صورت «اجرای خودکار» (Autoron) به گونه‌ای که مفهوم مورد نظر بهتر به مخاطب برسد و ما را در انجام هدف آموزشی یا تبلیغاتی یاری کند.

این کار را با نرم افزار NeoBook (به معنای نگارش جدید یک کتاب) انجام می‌دهیم. با این نرم افزار بسیار بهتر و ساده‌تر از Multimedia Builder می‌توان یک سی‌دی چند رسانه‌ای آموزشی یا تبلیغاتی تهیه کرد.

نرم افزار Neobook

۱. توانایی‌ها

- استفاده‌ی سریع و آسان از قابلیت کشیدن و رها کردن (Drop & Drag).
- نمایش تصاویر و عکس‌های تهیه شده توسط نرم افزارهای گرافیکی، و نمایش و ویرایش اسناد متنی تهیه شده در پردازشگرهای متن، به همراه امکان ایجاد اکشن و لینک در متن.
- نمایش فایل‌های Gif و Flash.
- پخش فایل‌های مالتی مدیا، اجرای نرم افزارهای گوناگون، و انجام انواع محاسبات ریاضی.

- نمایش سایت‌های اینترنتی به صورت زنده درون برنامه‌های ساخته شده.
- امکان اضافه کردن جلوه‌ی میان‌برده‌ی «Transition» هنگام حرکت بین صفحات متفاوت.
- ساخت برنامه‌ی نصب برای نرم افزارهای خود.
- و...

۲. ایجاد یک پروژه‌ی جدید

با کلیک روی «My Computer» داخل یکی از درایوها، شاخه‌ای (فولدری) به نام موضوع درسی خود (مثلاً ادبیات) بسازید.

تذکر: حتماً اسم شاخه و فایل‌ها Finglish باشد؛ فارسی نباشد.

زیرشاخه‌های film، math، Power Point، Internet music، picturer و... را در شاخه‌ی فوق ایجاد کنید و محتوای مطالب را داخل شاخه‌های مناسب و مرتبط قرار دهید. یعنی تصاویر را داخل شاخه‌ی «picture» و متن‌ها را داخل شاخه‌ی «matn» و... قرار دهید. با کلیک روی گزینه‌ی «close»، منوی «file» برنامه‌ی نمونه را ببندید و سپس با file→new یک پروژه‌ی جدید برای خودتان ایجاد کنید. فعلاً با file→save برنامه‌ی جدید را داخل فولدر اصلی‌تان قرار دهید (مثلاً ادبیات). بخش‌های متفاوت این پنجره شامل اندازه‌ی قاب پنجره‌ی تصویر، تعداد رنگ‌های پشتیبانی و نوع فایل خروجی است که به ترتیب آن‌ها را شرح می‌دهیم.

۳. تعیین نوع خروجی برنامه

نرم افزار Neo book چهار نوع برنامه‌ی خروجی می‌تواند ایجاد کند:

الف) برنامه‌های Standard Application (EXE)

بین صفحات در زمان طراحی برنامه استفاده می‌شود. پنجره‌ی «object information» (شماره‌ی ۸ شکل ۱)، اندازه‌ی دقیق شیء منتخب روی یک صفحه را نشان می‌دهد و امکان تغییر آن را فراهم می‌کند.

«mouse cam/cursor position» (شماره‌ی ۹ در شکل ۱)، محل دقیق x و y موقعیت موس را نشان می‌دهد و همچنین محل موس را بزرگ‌نمایی می‌کند.

در شکل ۱، شماره‌ی ۱۰ منوی اصلی برنامه و شماره‌ی ۱۱، نوار ابزار است. با انتخاب یک گزینه از روی نوار ابزار و سپس دراگ و دراپ موس روی یک «page»، می‌توانیم از این اشیاء استفاده کنیم، ترسیم هر شیء روی صفحه‌ها، ممکن است با ترسیم شیء دیگر متفاوت باشد. پس از ترسیم هر شیء، با کلیک راست روی آن، می‌توان تنظیمات آن را تغییر داد. در آینده درباره‌ی کاربرد هر کدام از این اشیاء توضیح بیش‌تری می‌دهیم. و به‌طور کلی، ترسیم اشیاء مذکور را در سه سبک زیر می‌توان بررسی کرد:

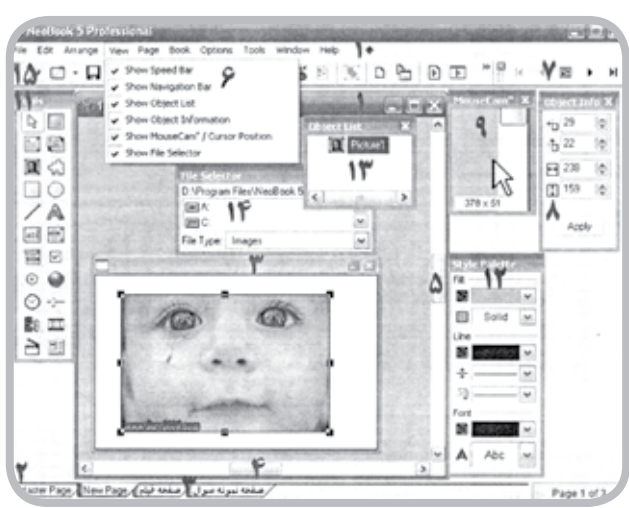
الف) ترسیم اشیایی که به هیچ مقدار ورودی نیاز ندارند؛ مثل Line یا Ellipse.
ب) ترسیم اشیایی که به وارد کردن یک مقدار توسط کاربر نیاز دارند؛ مثل «Pushbutton» که پارامتر «caption» (عنوان ظاهری: دکمه) را می‌خواهد، «SimpleText»، «ListBox» و... که وارد کردن این مقادیر نیز الزامی نیست و با زدن Ok شیء ترسیم می‌شود.

ج) ترسیم اشیایی که به یک فایل روی حافظه‌ی جانبی نیاز دارند؛ مثل اشیاء Picture، Scrolling Article و... که بلافاصله پس از ترسیم از ما آدرس یک فایل (متناسب با عملکرد آن شیء) روی حافظه‌ی جانبی را می‌خواهد و در صورت عدم انتخاب فایل مناسب، نمی‌توان آن‌ها را ترسیم کرد. ولی پس از ترسیم این اشیاء، با کلیک راست روی آن‌ها می‌توان فایل منتخب را پاک کرد.

«style palette» (شماره‌ی ۱۲ در شکل ۱)، رنگ اشیاء منتخب را تغییر می‌دهد. در پنجره‌ی «object list» (شماره‌ی ۱۳ در شکل ۱)، می‌توان نام و تعداد اشیایی را که از نوار ابزار روی صفحه‌ی page جاری قرار گرفته‌اند، مشاهده کرد.

«file selector» (شماره‌ی ۱۴ در شکل ۱) به ما امکان می‌دهد، با دراگ و دراپ فایل‌های موردنظر انتهای فهرست روی صفحه‌ی جاری، به راحتی انواع فایل‌های متنی، تصویری و... را به صفحه‌ی جاری برنامه‌ی خودمان انتقال دهیم.

روی پنجره‌ی کمکی speed bar (شماره‌ی ۱۵ شکل ۱)، دکمه‌های speed button قرار دارند که عملکرد هر یک را به ترتیب (از چپ به راست در شکل ۲) شرح می‌دهیم:

شکل ۱. محیط نرم‌افزار Neo Book

- ب) مدل screen saver
- ج) مدل system tray application
- د) مدل web browser plugin

۴. آشنایی با محیط نرم‌افزار

داخل پنجره‌ی هر پروژه، می‌توان به تعداد دل‌خواه صفحه‌ی page قرار داد. محتوای مطالب ما روی این صفحات قرار می‌گیرند. مانند نرم‌افزار excel که هر فایل آن می‌تواند شامل چندین «sheet» یا «ورق» باشد، با ایجاد یک برنامه‌ی (پروژه‌ی) جدید، دو صفحه به‌طور خودکار ایجاد می‌شوند: «Master Page» (محل علامت ۲ روی شکل ۱) که در یک پروژه فقط یکی می‌توانیم داشته باشیم، و «New page» یا صفحه‌ی معمولی که به تعداد موردنظر می‌توانیم داشته باشیم. با استفاده از نوارهای لغزان (شماره‌های ۴ و ۵ روی شکل ۱) می‌توان محتوای صفحات را بهتر دید. پنجره‌های کمکی با استفاده از گزینه‌های منوی «view» آشکار یا پنهان می‌شوند (شماره‌ی ۶ در شکل ۱). علاوه بر آن، با استفاده از علامت × کنار آن‌ها می‌توان آن‌ها را بست یا با دراگ و دراپ موس روی علامت ===== که کنار علامت × است، می‌توان این پنجره‌ها را جابه‌جا کرد. در صورتی که موس را دو ثانیه روی یکی از گزینه‌های نوارهای ابزار بدون کلیک زدن قرار دهیم، توضیح مختصری در مورد کاربرد آن گزینه برای چند لحظه زیر آن ظاهر می‌شود. به این توضیح مختصر «Hint» یا «screentip» نیز می‌گویند.

از «navigation bar» (شماره‌ی ۷ شکل ۱) برای مرور و جابه‌جایی

شکل ۲. دکمه‌های speed button روی پنجره‌ی کمکی speed bar

دفتر انتشارات کمک آموزشی

با مجله‌های رشد آشنا شوید

مجله‌های رشد توسط دفتر انتشارات کمک آموزشی سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وابسته به وزارت آموزش و پرورش تهیه و منتشر می‌شوند:

مجله‌های دانش آموزی

(به صورت ماهنامه و ۸ شماره در هر سال تحصیلی منتشر می‌شوند):

+ **رشد کودک** (برای دانش‌آموزان آمادگی و پایه‌ی اول دوره‌ی دبستان)

+ **رشد نوجوان** (برای دانش‌آموزان پایه‌های دوم و سوم دوره‌ی دبستان)

+ **رشد دانش‌آموز** (برای دانش‌آموزان پایه‌های چهارم و پنجم دوره‌ی دبستان)

+ **رشد نوجوان** (برای دانش‌آموزان دوره‌ی راهنمایی تحصیلی)

+ **رشد جوان** (برای دانش‌آموزان دوره‌ی متوسطه و پیش‌دانشگاهی)

مجله‌های عمومی

(به صورت ماهنامه و ۸ شماره در هر سال تحصیلی منتشر می‌شوند):

+ **رشد آموزش ابتدایی** + **رشد آموزش راهنمایی تحصیلی** + **رشد تکنولوژی آموزشی** + **رشد مدرسه فردا** + **رشد مدیریت مدرسه** + **رشد معلم**

مجله‌های تخصصی

(به صورت فصلنامه و ۴ شماره در هر سال تحصیلی منتشر می‌شوند):

+ **رشد برهان راهنمایی** (مجله ریاضی برای دانش‌آموزان دوره‌ی راهنمایی تحصیلی) + **رشد برهان متوسطه** (مجله ریاضی برای دانش‌آموزان دوره‌ی متوسطه) + **رشد آموزش قرآن** + **رشد آموزش معارف اسلامی** + **رشد آموزش زبان و ادب فارسی** + **رشد آموزش هنر** + **رشد مشاور مدرسه** + **رشد آموزش تربیت بدنی** + **رشد آموزش علوم اجتماعی** + **رشد آموزش تاریخ** + **رشد آموزش جغرافیا** + **رشد آموزش زبان** + **رشد آموزش ریاضی** + **رشد آموزش فیزیک** + **رشد آموزش شیمی** + **رشد آموزش زیست‌شناسی** + **رشد آموزش زمین‌شناسی** + **رشد آموزش فنی و حرفه‌ای** + **رشد آموزش پیش‌دبستانی**

مجله‌های رشد عمومی و تخصصی برای آموزگاران، معلمان، مدیران و کارکنان اجرایی مدارس، دانش‌جویان مراکز تربیت معلم و رشته‌های دبیری دانشگاه‌ها و کارشناسان تعلیم و تربیت تهیه و منتشر می‌شوند.

◆ نشانی: تهران، خیابان ایرانشهر شمالی، ساختمان شماره‌ی ۴ آموزش و پرورش، پلاک ۲۶۶، دفتر انتشارات کمک آموزشی.
◆ تلفن و نمابر: ۰۲۱-۸۸۳۰۱۴۷۸

۱. **new**: برای ایجاد یک پروژه‌ی جدید. در این نرم‌افزار می‌توان چندین پروژه را ایجاد و باز کرد، مانند نرم‌افزار ورد که می‌توان چند فایل متنی را در آن باز کرد.

۲. **open**: برای باز کردن یک برنامه. NeoBook به‌طور پیش‌فرض، آخرین پرونده‌ای را که قبلاً روی آن کار می‌کرده‌ایم، پس از اجرا باز می‌کند.

۳. **save**: برای ذخیره‌سازی پروژه‌ی جاری

۴. **undo (ctrl+z)**: برای انصراف از آخرین عمل انجام شده.

نکته: به‌منظور حذف، جابه‌جایی، کپی، ترازبندی و یا تغییر رنگ تعدادی از اشیاء روی یک صفحه، ابتدا باید آن‌ها را با گرفتن کلید «Shift» و زدن کلیک روی آن‌ها، انتخاب کرد. این کار را می‌توان با دراگ و دراپ موس روی اشیاء مورد نظر نیز انجام داد، مشروط بر این‌که اشیاء کاملاً در پنجره‌ی انتخاب D&D قرار گیرند. کلیک روی گزینه‌ی «select all» در منوی Edit، موجب انتخاب همه‌ی اشیاء روی صفحه‌ی جاری می‌شود.

۵. **cut**: در صورتی که بخواهیم یک یا چند شیء روی یک صفحه را به صفحه‌ای دیگر منتقل کنیم، ابتدا آن‌ها را انتخاب می‌کنیم. سپس روی گزینه cut (Ctrl+X) کلیک می‌کنیم و آن‌گاه با کلیک روی نام صفحه‌ی مورد نظر، انتقال انجام می‌گیرد. یا با استفاده از پنجره‌ی «navigator» به صفحه‌ی مورد نظر می‌رویم و روی paste (Ctrl+V) از همین پنجره کلیک می‌کنیم.

۶. **copy**: در صورتی که بخواهیم یک یا چند شیء روی یک صفحه را، روی صفحات دیگری نیز قرار دهیم، ابتدا آن‌ها را انتخاب می‌کنیم، سپس بر روی گزینه copy (Ctrl+C) کلیک می‌کنیم. آن‌گاه به صفحه‌ی مورد نظر می‌رویم و روی paste (Ctrl+V) از همین پنجره کلیک می‌کنیم. اگر عمل paste در همان صفحه انجام شود، یک نسخه از شیء دقیقاً روی شیء قبلی قرار می‌گیرد و احساس نمی‌کنید که کپی انجام شده است. در این‌جا با D&D موس باید شیء را جابه‌جا کنید.

تذکر: Duplicate (Ctrl+D) که در منوی edit آمده است، از شیء منتخب با تمام خواص و اکشن‌هایش کپی می‌گیرد و در کنار آن قرار می‌دهد. این کار در مورد اشیایی که کارهای مشابه انجام می‌دهند، موجب بالا بردن سرعت ساختن برنامه‌ی ما می‌شود.

۷. **paste (Ctrl+V)**: برای انتقال اشیاء cut یا copy شده به صفحه‌ی جاری.

۸. **delete (Ctrl+Delete)**: به‌منظور حذف یک یا چند شیء منتخب.

۹. **object properties**: برای مشاهده و تغییر خصوصیات شیء منتخب مانند شکل ظاهری، آشکار یا پنهان بودن و رفتار آن (در این مورد در آینده بیش‌تر صحبت می‌کنیم).

۱۰. **send to back**: اگر چندین شیء را روی هم قرار دهیم و بخواهیم شیئی که روی همه‌ی آن‌هاست، زیر همه‌ی آن‌ها قرار گیرد، پس از انتخاب آن، روی این گزینه کلیک می‌کنیم.

۱۱. **bring to front**: اگر چندین شیء را روی هم قرار دهیم و بخواهیم شیئی که زیر همه‌ی آن‌هاست، روی همه‌ی آن‌ها قرار گیرد، پس از انتخاب آن، روی این گزینه کلیک می‌کنیم.

۱۲. **align**: برای ترازبندی اشیاء منتخب (حداقل دو شیء).

اکنون که با ابزارهای این نرم‌افزار آشنا شدید، در قسمت بعد ساخت پروژه‌ی واقعی را شروع خواهیم کرد. سایت دانلود برنامه به‌صورت رایگان از این قرار است:

www.asandownload.ir

راهنمای تدوین مقاله برای رشد مدرسه‌ی فردا

برگ اشتراک مجله‌های رشد

شرایط:

- ۱- پرداخت مبلغ ۵۰/۰۰۰ ریال به ازای هر عنوان مجله‌ی درخواستی، به صورت علی الحساب به حساب شماره‌ی ۳۹۶۶۲۰۰۰ بانک تجارت شعبه‌ی سه راه آزمایش (سرخه حصار) کد ۳۹۵ در وجه شرکت افست.
- ۲- ارسال اصل فیش بانکی به همراه برگ تکمیل شده‌ی اشتراک با پست سفارشی. (کپی فیش را نزد خود نگه دارید.)

+ نام مجله‌های درخواستی :

.....
.....
.....

+ نام و نام خانوادگی:

.....

+ تاریخ تولد:

.....

+ میزان تحصیلات:

.....

+ تلفن:

.....

+ نشانی کامل پستی:

.....

.....

.....

.....

.....

+ در صورتی که قبلاً مشترک مجله بوده اید، شماره‌ی اشتراک خود را بنویسید:

.....

امضا:

● صندوق پستی مرکز بررسی آثار: ۱۵۸۷۵/۶۵۶۷

● صندوق پستی امور مشترکین: ۱۶۵۹۵/۱۱۱

● نشانی اینترنتی: www.roshdmag.ir

● پست الکترونیک: Email:info@roshdmag.ir

● ☎ امور مشترکین: ۰۲۱-۷۷۳۳۶۶۵۶-۷۷۳۳۵۱۱۰

● ☎ پیام گیر مجله‌های رشد: ۰۲۱-۸۸۳۰۱۴۸۲

یادآوری:

- + هزینه‌ی برگشت مجله در صورت خوانا و کامل نبودن نشانی و عدم حضور گیرنده، بر عهده‌ی مشترک است.
- + مبنای شروع اشتراک مجله از زمان دریافت برگ اشتراک است.

نویسندگان و مترجمان محترم!

این مجله متعلق به شماست. تجربه‌های ناب، ایده‌ها و حاصل پژوهش‌های خویش را در اختیار دفتر مجله قرار دهید تا با انعکاس آن‌ها در مجله، علاقه‌مندان به این حوزه را در تجربیات خویش شریک سازید. از شما عزیزان تقاضا داریم:

- مقاله‌هایی را که برای درج در مجله می‌فرستید، با موضوع مجله مرتبط باشد و قبلاً در جای دیگری چاپ نشده باشد.

- مقالات، حاوی مطالب کلی و گردآوری شده در ارتباط با فناوری و کاربرد آن در کلاس درس، نباشد.

- مقاله‌ی ترجمه شده باید با متن اصلی هم‌خوانی داشته باشد و متن اصلی نیز همراه آن باشد. چنانچه مقاله را خلاصه می‌کنید، این موضوع را قید بفرمایید.

- مقاله را یک خط در میان و بریک روی کاغذ و با خط خوانا بنویسید. البته ترجیح دارد آن را تایپ کنید.

- نثر مقاله، روان و از نظر دستور زبان فارسی درست باشد و در انتخاب واژه‌های علمی و فنی، دقت لازم را مبذول فرمایید.

- در نگارش مقاله از منابع و مآخذ معتبر استفاده کنید و در پایان آن، فهرست منابع را بیاورید.

توجه داشته باشید:

- مجله در رد، قبول، ویرایش و تلخیص مقاله‌های رسیده مختار است.

- آرای مندرج در مقاله ضرورتاً مبین رأی و نظر مسئولان «رشد مدرسه‌ی فردا» نیست. بنابراین مسئولیت پاسخ‌گویی به پرسش‌های خوانندگان با خود نویسنده یا مترجم است.

- مجله از عودت مقالاتی که برای چاپ مناسب تشخیص داده نمی‌شوند، معذور است.

از دریافت نامه‌ها و مقالات شما عزیزان همواره خوش حال خواهیم شد. منتظر تجربیات ارزنده‌ی شما در زمینه‌ی روش‌های موفق تدریس با استفاده‌ی بهینه از رایانه در کلاس درس هستیم. در بخش معرفی نرم‌افزار، نرم‌افزار مورد نظر باید در قالب یک تجربه‌ی درسی معرفی شود تا برای همکاری کاربردی تر باشد.